

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ - ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ, ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ, Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!

Ενάντια - στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό κράτους και κεφαλαίου

- στο καθεστώς εκμετάλλευσης, κρατικής τρομοκρατίας και υποταγής
- στον αστυνομικό στρατό κατοχής στις γειτονιές και στο κέντρο της πόλης
- στο ειδικό καθεστώς εξαίρεσης για τους πολιτικούς κρατούμενους
- στην εγκληματική διαχείριση της πανδημίας με όρους επιβολής αστυνομικού κράτους, ανέχειας, απαγόρευσης της πολιτικής δράσης και αποσάθρωσης της δημόσιας υγείας
- στις μαζικές συλλήψεις και τα βασανιστήρια στη ΓΑΔΑ, όπως αυτά που υπέστησαν οι συλληφθέντες από την δια-

δήλωση της Ν.Σμύρνης και τις απειλές βιασμού σε βάρος δεκαοχτάχρονης κρατούμενης

- στην κρατική κάλυψη βιασμών, σεξουαλικής κακοποίησης και σεξιστικής βίας

ΟΛΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ!

Τροφή, Υγεία, Παιδεία, Στέγαση

Αλληλεγγύη - στον αγώνα των υγειονομικών

- σε όσους αντιστέκονται στις κατελημμένες σχολές, τους χώρους εκμετάλλευσης, τις γειτονιές και τους δρόμους
- σε πρόσφυγες και μετανάστριες, ενάντια στις δολοφονίες στα σύνορα, τον εγκλεισμό σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, την εκδίωξη από χώρους στέγασης και την εξαθλίωση, που εξώθησε μια νεαρή μετανάστρια που βρισκόταν εγκλωβισμένη στο Καρά Τεπέ να αυτοπυρποληθεί και οδήγησε στο θάνατο τριών προσφύγων από φωτιά στη Θεσσαλονίκη

Άμεση απελευθέρωση των προφυλακισμένων για τα γεγονότα της Ν.Σμύρνης, οι διώξεις των οποίων είναι εκδικητικές και στοχεύουν στην τρομοκρατία των διαδηλώνων και αγωνίζονται στους δρόμους.

Οργάνωση και αγώνας για την κοινωνική επανάσταση, την αναρχία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό

ΧΡΟΝΙΚΟ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ & ΑΛΛΗΛΕΓΥΗΣ ΑΠΟ ΣΤΙΓΜΕΣ ΑΓΩΝΑ 17.11|25.11| 26.11|6.12

Αθήνα - Παρέμβαση με πανό και συνθήματα στο μνημείο της δολοφονίας του Αλ. Γρηγορόπουλου από συντρόφους/ισσες της ΑΠΟ-ΟΣ (7/12)

Θεσσαλονίκη

Πενήντα σύντροφοι και συντρόφισσες του Τ. Σ. Θεσ/νίκης - Α.Π.Ο. σε συνεργασία με την Α.Σ.Φ. «Quieta Movere» και την Α.Μ.Ο. «Αταξία» πραγματοποίησαν ανήμερα της 6^{ης} Δεκέμβρη πέντε διαφορετικές συγκεντρώσεις παρά τη ζοφερή κρατική τρομοκρατία που απλώνεται σε ολόκληρη την πόλη, με την παρουσία αναρίθμητων κατασταλτικών δυνάμεων. (6/12)

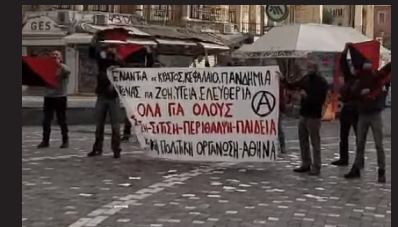
Από την απεργιακή συγκέντρωση στην αστυνομικοκρατούμενη πλ. Κοραή *πανό της Συνέλευσης Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση (26/11)

Παρέμβαση με γιγαντοπανό του Τ.Σ. Θεσσαλονίκης στη Καμάρα (26/11)

Αθήνα (17.11)

Θεσσαλονίκη (17/11)

Πανό στην πλατεία έναντι του αστυνομικού τμήματος Συκεών στην Άνω Πόλη (25/11)

Παρέμβαση της Ομάδας ενάντια στην Πατριαρχία/ Α.Π.Ο. έξω από την ΓΑΔΑ ενάντια στην έμφυλη βία της αστυνομίας (25/11)

Ενημέρωση από την 6η Συνδιάσκεψη της ΑΠΟ-ΟΣ

Η 6η συνδιάσκεψη της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης πραγματοποιήθηκε το Σάββατο και την Κυριακή, 23 και 24 Ιανουαρίου, μέσω τηλεδιάσκεψης, λόγω των ιδιαίτερων συνθηκών που προκαλεί η πανδημία. Η διήμερη διαδικασία ξεκίνησε με την ανοικτή συζήτηση, στην οποία οι συλλογικοί της ΑΠΟ τοποθετήθηκαν για την πολιτική και κοινωνική συγκυρία καθώς και απολογιστικά για τη δράση της οργάνωσης στο προηγούμενο διάστημα. Επίσης, τη συζήτηση παρακολούθησαν σύντροφοι/ισσες από την αναρχική συλλογικότητα Άγρια Νέδα από την Καλαμάτα, οι οποίοι πραγματοποίησαν και σύντομη τοποθέτηση, καθώς σύντροφοι/ισσες από την Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση.

Οι διαδικασίες της συνδιάσκεψης συνεχίστηκαν με τις εσωτερικές συζητήσεις μεταξύ των ομάδων της ΑΠΟ, κατά τις οποίες απολογίστηκε η συνολική πολιτική κίνησή της, η λειτουργία των οργάνων και θεματικών ομάδων της και σχεδιάστηκε η κατεύθυνση της δράσης και των πρωτοβουλιών της για το αμέσως επόμενο διάστημα εν μέσω της κρίσιμης κοινωνικοπολιτικής συνθήκης που διαμορφώνει η πανδημία και η εγκληματική της διαχείριση από το κράτος. Μια συνθήκη που δεν επιτρέπει επανάπαυση αλλά επιτάσσει τη διαρκή επαγρύπνηση, την όξυνση του αγώνα σε κάθε μέτωπο του κοινωνικού πολέμου και την έμπρακτη δήλωση της αλληλεγγύης με όλους όσους αγωνίζονται για ζωή, υγεία, παιδεία, ελευθερία και αξιοπρέπεια. Με όλους όσους καταδικάζονται να ζουν στην ανέχεια και την ανασφάλεια εξαιτίας των βάρβαρων κρατικών πολιτικών.

Η ΑΠΟ εκφράζει, από τη στιγμή της συγκρότησής της, μια ανοικτή πρότα-

ση για τους αναρχικούς που αναφέρονται στον οργανωμένο και συλλογικό αγώνα και στην κοινωνική επανάσταση: μια διαρκή πρόταση για την πολιτική και οργανωτική συγκρότηση του αναρχικού κινήματος. Με δεδομένη την εκτίμηση πως η κατασταλτική εκστρατεία του κράτους αποτελεί μία μακροπρόθεσμη επιλογή ασφυκτικού περιορισμού των κοινωνικών και ταξικών αγώνων και αιχμή του δόρατος της συνολικής επιχείρησης αλλαγής του κοινωνικού τόπου σε μία δυστοπία εκμετάλλευσης και υποταγής και έχοντας την εκτίμηση της υποβόσκουσας κοινωνικής έκρηξης απέναντι σε αυτή την επιχείρηση, θέλουμε να προχωρήσουμε στη συγκρότηση ενός πολιτικού σχεδίου που να αντιμετωπίζει κατάματα τις προκλήσεις των καιρών μας, συνυπολογίζοντας εκείνους με τους οποίους βαδίζουμε μαζί και επιδιώκοντας να βρεθούμε στο πλάι ακόμα περισσότερων. Με σπουδή για την οργάνωση της άμυνας απέναντι στην επέλαση του κράτους και των αφεντικών και έχοντας ως ορίζοντα τη γενικευμένη κοινωνική και ταξική αντίθεση. Με συνέπεια στα ταξικά και κοινωνικά μέτωπα αγώνα που θέτουν φραγμούς στην περαιτέρω υποβάθμιση της ζωών μας στο σήμερα και έχοντας ως στόχο την κατάκτηση της μόνης ζωής που αξίζει να βιωθεί: Αυτής στα λαϊκά συμβούλια της κοινωνικής επανάστασης.

Υ.Γ. Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε βαθύτατα για την πολύτιμη συνεισφορά τους στη λειτουργία του ελευθεριακού portal Land and Freedom, τη συντρόφισσα Λίνα και τους συντρόφους Στέφανο και Τάσο.

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση - Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

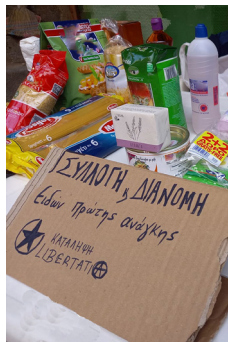
ΕΝ ΜΕΣΩ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΜΑΣ ΧΤΥΠΑ - ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΨΗ ΝΑ ΒΑΛΟΥΜΕ ΜΠΡΟΣΤΑ

Συλλογή τροφίμων και ειδών πρώτης ανάγκης
κάθε Σάββατο 12:00-14:00
στο αναρχικό-αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια

Συλλογή & διανομή ειδών πρώτης ανάγκης
κάθε Παρασκευή 14:00 - 16:00
στην Κατάληψη Libertatia

Διανομή ειδών πρώτης ανάγκης, παιχνιδιών και παιδικών παπουτσιών από την κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37 στον καταυλισμό Κούρδων προσφύγων στο Λάριο, την Κυριακή 3 Γενάρη

Το landandfreedom.gr διατυπώθηκε αρχικά ως ιδέα κατά τη διάρκεια του 4ου Συνεδρίου της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης, το χειμώνα του 2019, στην κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37, στην Αθήνα. Στο πλαίσιο της συζήτησης για το πώς διευρύνουμε τα μέσα διάχυσης του λόγου μας στο κοινωνικό πεδίο και τις δυνατότητες αλληλεπίδρασης με το ευρύτερο κίνημα, η πρόταση για τη δημιουργία ενός διαδικτυακού portal άρχισε σταδιακά να παίρνει σάρκα και οστά. Μετρώνοντας ήδη 5 χρόνια έκδοσης της αναρχικής εφημερίδας «Γη & Ελευθερία» και αναγνωρίζοντας τη σημαντική συμβολή που είχε ως εργαλείο στη διαδικασία κατάθεσης μιας συγκεκριμένης αναρχικής αντίληψης στο εσωτερικό του κινήματος και στους δρόμους και στους χώρους του αγώνα, όπου διακινείται, προεκτείνουμε πλέον τους ορίζοντές μας στην κατεύθυνση χτισίματος ενός ακόμα εργαλείου αντιπλη-

ροφόρησης, προπαγάνδας και πολιτικής σκέψης που να ξεπερνά τον πεπερασμένο χώρο μιας έντυπης έκδοσης καλύπτοντας ακόμα περισσότερες ανάγκες γύρω από τα πολλαπλά ζητήματα που θέτει η εποχή. Μέσα στο πλαίσιο της διαρκώς εντεινόμενης προπαγάνδας των καθεστωτικών μέσων ενημέρωσης και της έντασης της ιδεολογικής και κατασταλτικής επίθεσης του κράτους απέναντι σε όσους αντιστέκονται, διαμορφώνουμε τα δικά μας εργαλεία ενημέρωσης και αναζήτησης, πολιτικού διαλόγου και ζύμωσης, με γνώμονα να φανούν χρήσιμα στους πραγματικούς κοινωνικούς αγώνες που πάντα εκβάλλουν στο δρόμο, εκεί που ακόμα είναι όλα ανοικτά!

LAND & FREEDOM

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΔΟΛΟΦΟΝΕΙ ΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΟΥΦΟΝΤΙΝΑ

Ο απεργός πείνας Δημήτρης Κουφοντίνας, ευρισκόμενος σε εντελώς οριακή και κρίσιμη κατάσταση για την υγεία του, αντιμετωπίζει τη μεθόδευση της εξόντωσής του, η οποία αποτελεί κεντρική πολιτική επιλογή της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Έχοντας επενδύσει στον εκφασισμό, την άγρια εκμετάλλευση και τη διαρκή όξυνση της καταστολής απέναντι στις κοινωνικές αντιστάσεις και χτυπώντας διαρκώς το αναρχικό κίνημα, οι κρατικοί μηχανισμοί, διαμορφώνουν αυτή τη στιγμή επάνω στο σώμα του απεργού πείνας, ένα εφιαλτικό παρόν.

Ένα παρόν όπου η ανθρώπινη ζωή ενός πολιτικού κρατούμενου μπαίνει στη ζυγαριά των ακροδεξιών πολιτικών σκοπιμοτήτων ενός καθεστώτος που βρίσκεται σε γενικευμένη σήψη, που αναδεικνύεται σε κάθε πεδίο. Οι εξουσιοφρενείς δικτατορίσκοι που αποφασίζουν να καταδικάσουν σε θάνατο τον απεργό πείνας είναι οι ίδιοι που επιβάλλουν την εξαθλίωση και τη φτώχεια, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, όπου μικρά παιδιά κινδυνεύουν από το κρύο, είναι αυτοί που έχουν αναθρέψει κάθε λογής άθλια κυκλώματα ακόμα και σεξουαλικής εκμετάλλευσης και κακοποίησης ανηλίκων. Είναι οι ίδιοι που καθημερινά συλλαμβάνουν και χτυπούν εκατοντάδες ανά την επικράτεια γιατί «τόλμησαν» να διαμαρτυρηθούν.

Η απαγόρευση των πολιτικών συγκεντρώσεων, την ίδια στιγμή που γεμίζουν οι χώροι δουλειάς και τα μέσα μεταφοράς με εργαζόμενους, αποδεικνύει πως η πανδημία για τους κρατούντες δεν είναι παρά ένα εργαλείο επιβολής. Οι χιλιάδες νεκροί από αυτήν άλλωστε είναι αποτέλεσμα των πολιτικών τους, που έχοντας ως απόλυτο κριτήριο το κέρδος και τον έλεγχο διέλυσαν τις δομές υγείας και επέβαλαν το μαζικό συνωστισμό σε χώρους δουλειάς και σε αγορές. Οι ασκήσεις αυταρχισμού με τις απαγορεύσεις κυκλοφορίας, με τις επιθέσεις κατά συγκεντρωμένων, με τις συνεχείς διώξεις και την αναβάθμιση των κατηγορητηρίων, συνιστούν διαρκή και επίμονα βήματα προς την εγκαθίδρυση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού. Η κοινωνική οργή, η οποία συσσωρεύεται, εκφράζεται αυτή τη στιγμή κατά κύριο λόγο από τις διαρκείς και επίμονες κινήσεις των εκατοντάδων αγωνιστών, κυρίως του αναρχικού κινήματος, ενάντια στην καταστολή και σε αλληλεγγύη με τον απεργό πείνας, αλλά και από τις μαζικές κινητοποιήσεις όσων αγωνίζονται ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση. Εκφράζεται από τις μικρές και μεγαλύτερες πράξεις αντίστασης που θα πολλαπλασιαστούν.

Η απεργία πείνας του Δημήτρη Κουφοντίνα και η πιθανότητα να χάσει τη ζωή του, όντας δέσμιος στα χέρια του κράτους, είναι ένα σημείο χωρίς γυρισμό. Για τους κρατούντες που με αυτό τον τρόπο θα

ΔΗΛΩΣΗ ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΟΥΦΟΝΤΙΝΑ

Η Αλληλεγγύη είναι η ζωτική συνθήκη που μας ενώνει στους αγώνες. Ευχαριστώ τους φίλους και συντρόφους που στάθηκαν αλληλέγγυοι. Ευχαριστώ όλους τους προοδευτικούς ανθρώπους για την συμπαράστασή τους, που δεν ήταν συμπαράσταση σε ένα πρόσωπο, αλλά σε μια στιγμή αγώνα, απέναντι σε μια απάνθρωπη εξουσία.

Αλληλεγγύη και συμπαράσταση που δείχνει ότι υπάρχουν ζωντανές κοινωνικές δυνάμεις που αντιστέκονται στην αυθαιρεσία, τη βία και τον αυταρχισμό. Κι αυτό αποτελεί μια νέα ελπίδα.

Η οικογένεια που κυβερνά απόδειξε πόσο αδιάτακτη είναι στον εξευτελισμό των νόμων και του Συντάγματος, στην διαχείριση της δικαιοσύνης. Τους τα χαρίζω.

Τους κρίνει ο κόσμος που κατεβαίνει στους δρόμους. Αυτό που γίνεται εκεί έξω είναι πολύ πιο σημαντικό από αυτό για το οποίο ξεκίνησε.

Μπροστά στη δύναμη αυτών των αγώνων, δηλώνω απ' τη μεριά μου ότι με την καρδιά και το μυαλό είμαι κι εγώ εκεί, ανάμεσά σας.

14 Μαρτίου 2021

επικυρώσουν την επιβολή ενός φασιστικού κράτους με μια κήρυξη πολέμου με απρόβλεπτες συνέπειες και για τους ίδιους, με πρώτο νεκρό ένα πολιτικό κρατούμενο. Για τους αντιστεκόμενους αλλά και για ολόκληρη την κοινωνία που απέναντί της θα βρει τους δολοφόνους του Κουφοντίνα, τους δυνάστες της, εντελώς αποθρασυμμένους.

**Ο Δημήτρης Κουφοντίνας πρέπει να ζήσει
Ο αγώνας του πρέπει να νικήσει!**

23/2/21

**Αναρχική Πολιτική Οργάνωση
- Ομοσπονδία Συλλογικότητων**

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΔΟΛΟΦΟΝΕΙ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟ ΑΠΕΡΓΟ ΠΕΙΝΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΟΥΦΟΝΤΙΝΑ

**Προκήρυξη Παρέμβασης στο Υπουργείο Υγείας
για την απεργία πείνας του Δ. Κουφοντίνα**

Στηρίζουμε την παρέμβαση που πραγματοποιείται αυτή την ώρα στο Υπουργείο Υγείας, σήμερα 18/02/21 από αλληλέγγυους/ες στον Δημήτρη Κουφοντίνα με ανάρτηση πανό, τρικάκια και συνθήματα ως ένδειξη αλληλεγγύης στον αγωνιστή, ο οποίος διανύει την 42η ημέρα απεργίας πείνας.

Οι κρατικοί μηχανισμοί είναι υπεύθυνοι για το πολύ κρίσιμο σημείο στο οποίο βρίσκεται η υγεία του. Οι γιατροί κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου, καθώς βρίσκεται πολύ κοντά σε μη αναστρέψιμες βλάβες. Αυτή τη στιγμή ο απεργός έχει εισέλθει στη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας του Νοσοκομείου της Λαμίας. Ήδη αυτή τη στιγμή από την πολυήμερη αστία έχουν εκδηλωθεί σοβαρά προβλήματα στη χολή και το στομάχι του απεργού, τα οποία εκδηλώνονται με εμέτους, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να προσλάβει νερό. Η ενυδάτωσή του γίνεται πλέον αναγκαστικά με ορό, κάτι που βέβαια δε μειώνει ούτε τον κίνδυνο της ζωής του ούτε τη μη αντιστρεψιμότητα κάποιας βλάβης. Παράλληλα, οι εισαγγελικές αρχές έχουν αδειοδοτήσει την αναγκαστική του σίτιση, η οποία αποτελεί βασανιστήριο. Σε μία περίοδο, που η κρατική διαχείριση της πανδημίας έχει κοστίζει τη ζωή σε πάνω από 6.000 ανθρώπους τα κρατικά αυτά εγκλήματα δείχνουν πόση αξία δίνουν οι κυρίαρχοι στην ανθρώπινη ζωή. Κι αυτή τη στιγμή η ζωή ενός αγωνιστή που παλεύει για τα αυτονόητα, στο πλαίσιο της κράτησής του, κρέμεται από μία κλωστή.

Ο Δ. Κουφοντίνας βρίσκεται σε απεργία πείνας, αντιστεόμενος στον κρατικό ολοκληρωτισμό που εκδικητικά και παραδειγματικά επιχειρεί να επιβάλλει ένα ειδικό καθεστώς εις βάρος του, αλλά και εις βάρος όλων όσοι θα βρεθούν στο στόχαστρο της κρατικής καταστολής. Η ψήφιση, τον Δεκέμβριο, ενός νόμου που ξεκάθαρα διαμορφώνει ένα ειδικό καθεστώς για τους «καταδικασθέντες για τρομοκρατία», δηλαδή για όσους το καθεστώς ορίσει ως εσωτερικό εχθρό, αφενός έχει φωτογραφικά χαρακτηριστικά σε ό,τι αφορά την αφαίρεση της δυνατότητας του Δ. Κουφοντίνα να συνεχίσει την έκτιση της ποινής του σε αγροτικές φυλακές και αφετέρου δημιουργεί μία ακόμα κακή παρακαταθήκη για την ενίσχυση του καθεστώτος εξάιρεσης ενάντια σε όσους αντιστέκονται στην βαρβαρότητα του κράτους και του καπιταλισμού.

Όντας κρατούμενος για 18 χρόνια, από τα οποία τα 16 τα πέρασε στην ειδική πτέρυγα των φυλακών Κορυδαλλού, ο Δ. Κουφοντίνας σύμφωνα ακόμα και με αυτόν τον αυταρχικό νόμο που καταστρατηγεί κατάφωρα τα δικαιώματα των πολιτικών κρατούμενων, θα έπρεπε να μεταφερθεί στις φυλακές Κορυδαλλού. Προχωρώντας σε μία ακόμα επίδειξη κρατικής αυθαιρεσίας τον μετέφεραν στις φυλακές Δομοκού, παραποιώντας ακόμα και τα σχετικά έγγραφα μεταγωγής του σε μία επιβεβαίωση της ρήσης: «Το κράτος είναι η μεγαλύτερη μαφία όλων». Απέναντι στις διαρκείς μεθοδεύσεις εναντίον του, που συνοδεύονται και από την σχετική ιδεολογική κατασκευοφάντηση και την προπαγάνδα των ΜΜΕ, ο Δ. Κουφοντίνας επέλεξε να αντισταθεί μέσω της απεργίας πείνας.

Απέναντι στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα και τις αντιεξεγερτικές επιχειρήσεις για την επιβολή του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, ο αγώνας του Δ. Κουφοντίνα μέσω της απεργίας πείνας, όπως και κάθε αγώνας που ξεσπά για ζωή, αξιοπρέπεια, ελευθερία, υγεία και παιδεία... είναι αγώνας όλων μας!

**Ενάντια στο καθεστώς εξάιρεσης
για τους πολιτικούς κρατούμενους**

**Άμεση ικανοποίηση του αυτονόητου αιτήματός του Δ. Κουφοντίνα
για τη μεταφορά του στις φυλακές Κορυδαλλού**

Τοπικός Συντονισμός Αθήνας, ΑΠΟ - Ο.Σ

Ενάντια στο καθεστώς εξάιρεσης για τους πολιτικούς κρατούμενους

**Όχι στην κρατική
δολοφονία του
αγωνιστή απεργού
πείνας και δίψας
Δημήτρη
Κουφοντίνα**

**Άμεση ικανοποίηση του αυτονόητου αιτήματός του
για τη μεταφορά στις φυλακές Κορυδαλλού**

Από τις 8 Ιανουαρίου ο πολιτικός κρατούμενος Δ. Κουφοντίνας βρίσκεται σε απεργία πείνας, αντιστεόμενος στον κρατικό ολοκληρωτισμό που εκδικητικά και παραδειγματικά επιχειρεί να επιβάλλει ένα ειδικό καθεστώς εις βάρος του, αλλά και εις βάρος όλων όσοι θα βρεθούν στο στόχαστρο της κρατικής καταστολής, ενώ από 22/2 ζήτησε από τους γιατρούς της ΜΕΘ του Νοσοκομείου Λαμίας να αφαιρέσουν τον φλεβοκαθετήρα («πεταλούδα»), που είχε τοποθετηθεί στο χέρι του, προκειμένου να παίρνει ορό ενυδάτωσης (χωρίς κανένα πρόσθετο) λόγω της αδυναμίας πρόσληψης νερού από το στόμα του. Απέναντι στις διαρκείς κατασκευοφάνσεις, την ιδεολογική κατασκευοφάντηση και προπαγάνδα των ΜΜΕ που την συνοδεύει, ο Δ. Κουφοντίνας επέλεξε να αντισταθεί μέσω της απεργίας πείνας διεκδικώντας το αυτονόητο δικαίωμα που έχει, ακόμα και με τον τελευταίο αυταρχικό νόμο που καταστρατηγεί κατάφωρα τα δικαιώματα των

πολιτικών κρατούμενων, για τη μεταφορά του στις φυλακές Κορυδαλλού. Το καθεστώς εξάιρεσης που συνεχώς διευρύνεται για τους πολιτικούς κρατούμενους είναι μέρος της ευρύτερης επίθεσης στα δικαιώματα των κρατούμενων και του εφιαλτικού σκηνικού που διαμόρφωσε το κράτος στις φυλακές εν μέσω της πανδημίας. Ενώ επίσης αποτελεί μέρος της συνολικής επίθεσης του κράτους στις κοινωνικές και ταξικές κατακτήσεις και στους αγώνες, προκειμένου να επιβληθεί μία δυστοπική πραγματικότητα αδυσώπητα εκμετάλλευσης, καταπίεσης και υποταγής.

Απέναντι στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα και τις αντιεξεγερτικές επιχειρήσεις για την επιβολή του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, ο αγώνας του Δ. Κουφοντίνα μέσω της απεργίας πείνας και δίψας, όπως και κάθε αγώνας που ξεσπά για ζωή, αξιοπρέπεια, ελευθερία, υγεία και παιδεία... είναι αγώνας όλων μας!

**Η αλληλεγγύη
είναι το όπλο μας!**

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΟ ΑΘΗΝΑΙΚΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

Στις 9/2/2021 πραγματοποιήθηκε παρέμβαση από Συντρόφους/ισσες από τον Τ.Σ. Αθήνας - Α.Π.Ο. και την Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση στο Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων με ανάρτηση πανό, συνθήματα και τρικάκια ως ένδειξη αλληλεγγύης στον αγωνιστή Δημήτρη Κουφοντίνα, οποίος διένυε την 33η ημέρα απεργίας πείνας.

Φωτορεπορτάζ από παρεμβάσεις/καλέσματα σε συγκεντρώσεις & διαδηλώσεις της Α.Π.Ο. - Ο.Σ. σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη

Το απόγευμα της 16ης Φλεβάρη πραγματοποιήθηκε μετά από κάλεσμα του Τ.Σ. Θεσ/νίκης, ΑΠΟ, αλλά και άλλων αναρχικών ομάδων, συγκέντρωση αλληλεγγύης στον απεργό πείνας Δ. Κουφοντίνα. Περίπου 200 αλληλέγγυοι συγκεντρώθηκαν, πραγματοποιώντας - παρά την ασφυκτική αστυνομική παρουσία - πορεία, φωνάζοντας συνθήματα υπέρ του δίκαιου αγώνα του απεργού και ενάντια στην εγκληματική διαχείριση της πανδημίας από τη πλευρά του κράτους.

3/2 Παρέμβαση συντρόφων/ισσών του Τ.Σ.Αθήνας-ΑΠΟ με ανάρτηση πανό & συνθήματα στο Σύνταγμα. Οι σύντροφοι προσήχθησαν από πάνοπλες αστυνομικές δυνάμεις

Καμία εργαζόμενη μόνη - κανένας εργαζόμενος μόνος

Εδώ και χρόνια ο κλάδος της εστίασης βρίσκεται στο κέντρο των συζητήσεων όσον αφορά τις εργασιακές συνθήκες που επικρατούν, αυτές της ελαστικοποίησης και της ακραίας εκμετάλλευσης του συνόλου των εργαζομένων. Ειδικά το τελευταίο διάστημα, από τα μηνύματα μέχρι και την παγκόσμια πανδημία της Covid-19, ο κλάδος έχει δεχτεί και δέχεται μεγάλη επίθεση. Η κατάργηση Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, η αντικατάστασή της με ατομικές συμβάσεις, η μείωση του κατώτατου μισθού/ωρομίσθιου, η μαύρη και ανασφάλιστη εργασία, τα κυλιόμενα ωράρια και οι απλήρωτες υπερωρίες και αργίες, τα φαγωμένα δώρα και επιδόματα και το λύσιμο των χεριών της εργοδοσίας σε απολύσεις/εξαναγκαστικές παραιτήσεις είναι βασικά κομμάτια αυτής της επίθεσης που σκοπό της έχει την κερδοφορία του κεφαλαίου στις πλάτες των εργαζομένων.

Ερχόμαστε χρόνια αντιμέτωποι/ες με αυτές τις εργοδοτικές αυθαιρεσίες. Το φθινόπωρο του 2020 και εν μέσω του πανεθνικού lock down που είχε κηρύξει το κράτος, έγινε προσπάθεια να ψηφιστεί το νομοσχέδιο Βρούτση για τα εργασιακά που έφεραν μία σειρά μεταρρυθμίσεων όπου θεσμοθετούνταν η 10ωρη και 6ήμερη εργασία, ποινικοποιούνταν η απεργία ενώ γινόταν ακόμα πιο δύσκολη η προ-

σφυγή των εργαζομένων στα θεσμικά όργανα προς υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους. Αυτό το νομοσχέδιο δεν ολοκληρώθηκε, αλλά δεν εφσουχαζόμαστε στιγμή. Μετά την απομάκρυνση του Βρούτση από τη θέση του Υπουργού Εργασίας, ένα γνωρίσιμος πολιτικός στα κινήματα αναπήλρωσε τη θέση του, ο Κώστας Χατζηδάκης. Γνωστός νεοφιλελεύθερος πολιτικός που εμπλέκεται με ιδιωτικοποιήσεις από τα πρώτα μηνύματα, θεωρήθηκε ως ο κατάλληλος για την επικείμενη επίθεση στον κόσμο της εργασίας, που ξέρουμε ότι θα επιχειρηθεί από το κράτος και τα αφεντικά μας. Ξέρουμε ότι παρόλο την πανδημία, η επίθεση απ' τη μεριά τους στα δικαιώματα, τις κατακτήσεις, τους μισθούς ολοένα και αγριεύει. Η αντικοινωνική φύση του κράτους δεν μπορεί να κρυφτεί, ειδικά όταν δίνει λεφτά στις δυνάμεις καταστολής και στα ΜΜΕ αντί να ενισχύσει το Εθνικό Σύστημα Υγείας (Ε.Σ.Υ). Ειδικά όταν διευκολύνει τα αφεντικά κι όχι τους εργαζόμενους που ωθούνται στη φτώχεια και την εξαθλίωση.

Κράτος και αφεντικά πρέπει να βρουν απέναντί τους τον κόσμο της εργασίας, οργανωμένο συλλογικά και από τα κάτω.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, μόνο με ενεργή συμμετοχή, αποφασιστικότητα και δράση μπορούμε να βελτιώσουμε τις συνθήκες

Καρά Τεπέ: το άλλο μισό της βαρβαρότητας είναι να την ανέχεσαι

Στο Καρά Τεπέ, στρατόπεδο συγκέντρωσης προσφύγων και μεταναστών που λειτουργεί εδώ και αρκετά χρόνια, έχουν μεταφερθεί μετά την πυρκαγιά στη Μόρια χιλιάδες άνθρωποι. Εκεί, ζώντας σε απάνθρωπες συνθήκες βρίσκονται εγκλωβισμένοι χωρίς πρόσβαση στα στοιχειώδη και μέσα στις άγριες συνθήκες του χειμώνα. Οι καταγγελίες είναι ανατριχιαστικές: Για να μην παγώσουν από τα νερά που μπαίνουν στις σκηνές τους οι πρόσφυγες και οι μετανάστες χρειάζεται να βάζουν τα μωρά τους μέσα σε κούτες τις οποίες κρεμάνε έπειτα στην οροφή της σκηνής. Η πρόσβαση σε ηλεκτρισμό και νερό είναι εντελώς ανεπαρκής, τα παιδιά δεν έχουν δυνατότητα συμμετοχής σε οποιαδήποτε εκπαιδευτική διαδικασία, οι ασθενείς θερίζουν και όσοι επιχειρούν να ενημερώσουν για τις φρικτές συνθήκες βρίσκονται υπό διαρκείς απειλές, ενώ οι ίδιες απάνθρωπες συνθήκες επικρατούν και σε άλλα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών και προσφύγων.

Μαρτυρίες

Φρατζίσκο Καρά Τεπέ: "Κάνει κρύο, δεν υπάρχει θέρμανση ούτε για τα παιδιά ούτε για μας. Και όταν βρέχει μπαίνει νερό στις σκηνές. Δεν έχουμε κρεβάτια, ούτε ντους."

Parwana για Καρά Τεπέ «Ζούμε σε σκηνές

που βουλιάζουν στη βροχή, περπατάμε πάνω σε βρώμικο νερό. Κοιμόμαστε στο κρύο με βρεγμένες κουβέρτες, μέχρι και τα όνειρά μας παγώνουν. Δεν μας μεταφέρουν στο νοσοκομείο, παρά μόνο αν πεθάνουμε..."

Επιστολή μεταναστών από το Καρά Τεπέ «όλη μέρα πρέπει να ψάχνουμε για καθαρό νερό, φαγητό, ένα ζεστό μέρος. Όλοι ζούμε με φόβο και αγωνία.»

Μ. 62χρονος από το Αφγανιστάν στη Σάμο «Είμαι άρρωστος συνεχώς τους τρεις μήνες που είμαι στη Σάμο. Υποφέρω από διαβήτη που δεν κατάφερα μέχρι σήμερα να δω έναν γιατρό. Μου λένε συνέχεια «έλα αύριο»

Οι συνθήκες που επικρατούν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης προσφύγων και μεταναστών είναι συνθήκες που επιβάλλουν γενικευμένα και παγκόσμια το κράτος και ο καπιταλισμός ενάντια στους απόκληρους που έχοντας βιώσει τη φτώχεια, τον πόλεμο

και τις κακουχίες επιχειρούν το αυτονόητο, διεκδικούν τη δυνατότητά τους να ζήσουν με αξιοπρέπεια. Ήδη τα προηγούμενα χρόνια, υπάρχουν νεκροί από το κρύο σε σειρά στρατοπέδων συγκέντρωσης, ενώ οι εικόνες από παρόμοιες συνθήκες σε στρατόπεδα στη Βοσνία, οι επιχειρήσεις του στρατού κατά μεταναστών στη Γουατεμάλα, και οι δεκάδες χιλιάδες νεκροί στα σύνορα της Ευρώπης -Φρούριο συνθέτουν το εφιαλτικό σκηνικό της αντιμεταναστευτικής πολιτικής των κρατικών μηχανισμών.

Οι διαχρονικές εγκληματικές ευθύνες όλων των πολιτικών διαχειριστών-κυβερνήσεων, αλλά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι δεδομένες. Η ρατσιστική ρητορική των ΜΜΕ και ακροδεξιών που έχουν πολλαπλά στοχοποιήσει τους μετανάστες και τους πρόσφυγες αλλά και όσους στέκονται με αλληλεγγύη, έχει επίσης συμβάλει στη διαμόρφωση του καθεστώτος εξαίρεσης: Στον φασισμό που κάθε μέρα, κάθε στιγμή επιβάλλεται σε δεκάδες σημεία στον ελλαδικό χώρο απέναντι σε χιλιάδες ανθρώπους. Την ίδια στιγμή που συσσωρεύεται απίστευτος πλούτος στα χέρια ελάχιστων οι οποίοι διαβιούν σε πρωτοφανή πολυτέλεια, χιλιάδες συνάνθρωποί μας ζουν με το φόβο του θανάτου από το κρύο, όντας εγκλωβισμένοι σε αντίσκηνα εν μέσω χιονιού και βροχών. Η στοιχειώδης απαίτηση για κανονική στέγαση, πρόσβαση σε υγιεινονομική περιθαλψη και σε σχολεία για τα παιδιά είναι επιτακτική και η καταστροφή των στρατοπέδων συγκέντρωσης η μόνη επιλογή "για όποιον θέλει να λέγεται άνθρωπος".

ΚΑΝΕΝΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ

εργασίας, να ανοίξουμε έναν άλλο δρόμο μιας καλύτερης ζωής, συλλογικά, συναδελφικά και αλληλέγγυα. Εδώ και χρόνια εργαζόμαστε στον κλάδο του επισιτισμού – τουρισμού και παρεμβαίνουμε μέσα κι έξω απ' τους χώρους εργασίας, μέσα στα σωματεία του κλάδου. Η ανάγκη των ημερών, μας έδειξε πως είναι πιο επιτακτική από ποτέ η προάσπιση των συλλογικών διαδικασιών με όρους βάσης, οργάνωσης, δρόμου. Στις γαλέρες που φτιάχνουν μόνη απάντηση ο συνδικαλισμός. Ταξικός, μαχητικός, ακηδεμόνευτος.

Διεκδικούμε :

- Υποχρεωτική εφαρμογή της Κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (12.12.2019) για να δυσκολευτούν οι αυθαιρεσίες των εργοδοτών του κλάδου
- Πλήρη ασφάλιση – Βαρέα και ανθυγιεινά ένησημα.
- Αυξήσεις σε μισθούς και επίδομα ίσο με τον μισθό, για όλους τους άνεργους-ες και όσους-ες βρίσκονται σε αναστολή εργασίας.
- Μείωση λογαριασμών ΔΕΚΟ και ενοικίων - Διαγραφή όλων των οφειλών τους για την περίοδο της πανδημίας.

- Μέτρα προστασίας όλων των εργαζομένων.
- Μαζικές προσλήψεις και ενίσχυση του δημόσιου συστήματος υγείας.

**Φροντίζουν για την τάξη τους ας παλέψουμε για τη δική μας
Οργάνωση στη βάση, αγώνας ταξικός
ανθρώπινος δεν γίνεται ο καπιταλισμός.**

ΤΑΞΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ εργαζόμενων επισιτισμού

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ - ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ...

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!

“Να φοβάσαι και τη μέρα που θα σταματήσουν οι απεργίες, μ’ όλο που θα υπάρχουν ακόμα οι μεγάλοι ιδιοκτήτες -γιατί η κάθε μικροαπεργία που χτυπιέται, είναι μια απόδειξη πως έγινε το βήμα. Πρέπει κι αυτό να ξέρεις -να φοβάσαι τη μέρα που ο Συνειδητός Άνθρωπος θα πάψει να αγωνίζεται και να πεθαίνει για μια ιδέα, γιατί αυτή και μόνο η ιδιότητα είναι το θεμέλιο του Ανθρώπινου Συνειδητού, κι αυτή και μόνο η ιδιότητα κάνει να είναι ο άνθρωπος ένα όν ξεχωριστό μέσα στο σύμπαν”

Τζον Στάνιμπεγκ

Εν μέσω πανδημίας, αναδεικνύεται με ακόμη πιο τραγικό τρόπο η αντικοινωνική και δολοφονική φύση του κρατικού και καπιταλιστικού συστήματος. Η υγειονομική κρίση, απέναντι στην οποία βρισκόμαστε αντιμέτωποι, εντείνεται μέσα από τις εγκληματικές πολιτικές των κυρίαρχων, οι οποίοι όχι μόνο δεν νοιάζονται για τις ανάγκες της κοινωνικής βάσης, αλλά την καταδικάζουν στην φτώχεια, την εξοθλίωση και τον θάνατο. Την ίδια στιγμή που χιλιάδες άνθρωποι νοσούν και εκατοντάδες έχουν χάσει την ζωή τους, ως αποτέλεσμα της πλήρους απαξίωσης και εγκατάλειψης του δημοσίου συστήματος υγείας (με ελλείψεις σε προσωπικό, υλικό και νοσοκομεία), η ακροδεξιά πολιτική διαχείριση επιταχύνει τις αντικοινωνικές διαδικασίες αναδιάρθρωσης με βάση την αντίληψη πως «Η ιδέα να μορφώνεσαι, να βρίσκεις εργασία και να παίρνεις σύνταξη είναι ίσως ήδη παρωχημένη» (δήλωση Κυριάκου Μητσοτάκη, Οκτώβρης 2020) και προχωρά σε μια σειρά μέτρων, κατασταλτικού και όχι υγειονομικού χαρακτήρα.

Η κήρυξη του δεύτερου lock down σε συνδυασμό με τις προσπάθειες της εξουσίας να μετακυλίσει την ευθύνη για την εξάπλωση του ιού στην ίδια την κοινωνία, συνοδεύεται από την επίταση της εκμετάλλευσης στους από τα κάτω και την όξυνση της καταστολής. Από τη μια πλευρά χιλιάδες ακόμα άνθρωποι έρχονται αντιμέτωποι με την ανεργία, ζώντας σε συνθήκες ανέχειας, ενώ άλλοι υπό τον φόβο της απόλυσης βρίσκονται σε καθεστώς ομηρίας απέναντι στους νέους και επαχθέστερους όρους εκμετάλλευσης και εντατικοποίησης της εργασίας που τους επιβάλλουν τα αφεντικά. Από την άλλη οι κοινωνικοί και ταξικοί αγώνες απαγορεύονται και οι αγωνιστές -που οι ίδιοι γνωρίζουν καλύτερα την αναγκαιότητα να προστατεύσουν τον διπλανό τους και τον εαυτό τους και αυτό πράττουν-

χτυπιούνται και διώκονται, με χαρακτηριστικό παράδειγμα την καθολική απαγόρευση συναθροίσεων τις ημέρες του Πολυτεχνείου και την 6η Δεκεμβρίου, τη στρατοπέδευση στο κέντρο των πόλεων ενός αστυνομικού στρατού κατοχής και την σαρωτική επίθεση όλων όσοι αμφισβήτησαν τα κελεύσματα της εξουσίας. Με πρόσχημα την πραγματική επικινδυνότητα της πανδημίας το κράτος εξαπολύει την άγρια κατασταλτική του επίθεση απέναντι σε όσους αγωνίζονται για υγεία, ζωή και ελευθερία ενάντια στις συνθήκες της φτώχειας και της υποταγής, κάνοντας ξεκάθαρο πως οι απαγορεύσεις έχουν πολιτικά χαρακτηριστικά και μόνο, ενώ ταυτόχρονα επιδιώκει να επιβάλλει συνθήκες φόβου για να βυθίσει στη σιωπή την οποιαδήποτε υποβόσκουσα κοινωνική έκρηξη.

Η κρατική και καπιταλιστική επιθετικότητα, λοιπόν, δεν έχει μπει σε каранτίνα και συνεχίζεται με αμείωτους ρυθμούς, από το άνοιγμα του τουρισμού την περασμένη άνοιξη, την παντελή έλλειψη μέτρων ενίσχυσης του ΕΣΥ, τη ψήφιση του πτωχευτικού νομοσχεδίου μέχρι τις χιλιάδες προσλήψεις στα σώματα ασφαλείας, το νόμο για την περιστολή των διαδηλώσεων και τις χορηγίες εκατομμυρίων στα μιντιακά φερέφωνα της εξουσίας.

Μόνο ο λαός μπορεί να σώσει το λαό, κανένας κυρίαρχος δεν πρόκειται να βάλει τη ζωή στο κέντρο, το μόνο που μπορεί να προσφέρει είναι η πραγματικότητα της ανεργίας, της φτώχειας, των αποκλεισμών, των ανισοτήτων, της καταστολής, της ανελευθερίας, της αναξιοπρέπειας και του θανάτου. Κανένα σύστημα εκμετάλλευσης και καταπίεσης δεν πρόκειται να νοιαστεί για την υγεία και την επιβίωσή μας, μόνο στο βαθμό που είμαστε χρήσιμοι για την αναπαραγωγή του. Καμία εξουσία δεν θα ιδρώσει για το αν οι καταπιεσμένοι είτε πεθαίνουν από την πανδημία είτε αδυνατούν να ζήσουν, όντας πνιγμένοι μέσα στις υποχρεώσεις “του να υφίστασαι”. Αν για κάτι λοιπόν έχουν ανοιχτά τα αυτιά τους και προτεταμένα τα όπλα τους είναι για να μας πνίξουν μέσα στο αίμα και μέσα στη σιωπή, είναι για να καταστείλουν όσους αγωνίζονται ενάντια στις εγκληματικές πολιτικές τους. Εμείς, λοιπόν, οι καταπιεσμένοι αυτού του κόσμου δεν θα παζαρέψουμε το θάνατό μας, θα πολεμήσουμε για τη ζωή μας!

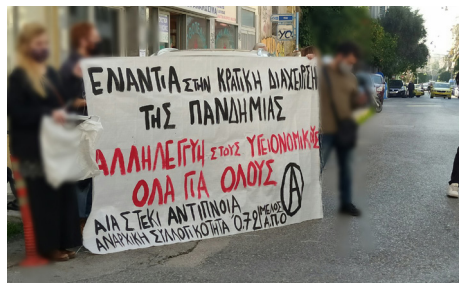
**ΜΟΝΟ Ο ΛΑΟΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΩΣΕΙ ΤΟ ΛΑΟ
ΑΝΑΤΡΕΠΟΝΤΑΣ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ.
ΟΛΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ!**

ΤΡΟΦΗ, ΥΓΕΙΑ, ΠΑΙΔΕΙΑ, ΣΤΕΓΑΣΗ

Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφρέτηση

Ανάρτηση πανό από τους συντρόφους και τις συντρόφισσες της Συνέλευσης Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφρέτηση στα νοσοκομεία «Ευαγγελισμός» και «Αττικών» στο Χαϊδάρι.

3/2-Παρέμβαση στο πλαίσιο της ημέρας κινητοποιήσεων για την υγεία σε πρωτοβάθμιες δομές στο ΤΟΜΥ Κεραμικού και στο δημοτικό ιατρείο Κυψέλης.

Θεσσαλονίκη-Παρέμβαση στο Αντικαρκινικό Νοσοκομείο «Θεαγένειο»

Να Σπάσουμε το Τείχος της Σιωπής

Εν μέσω πανδημίας, το κράτος δολοφονεί στις φυλακές

«Παίζουν με τις ζωές μας και στην ουσία είναι σαν να μας έχουν καταδικάσει σε θάνατο[...] Για μένα τουλάχιστον και για τους περισσότερους κρατούμενους ήταν σίγουρο, με μαθηματική ακρίβεια, ότι ο κορονοϊός θα μπει στη φυλακή. Διότι αφενός δεν έχουνε πάρει κανένα υγειονομικό μέτρο από την πλευρά της Διεύθυνσης και του Υπουργείου. Αφετέρου, βιώναμε μία συμπεριφορά από τους ανθρωποφύλακες που μπαίνανε χωρίς μάσκες, πολλές φορές μπαίνανε και χωρίς γάντια κι εμείς τους βάζαμε χέρι να φοράνε τις μάσκες και τα γάντια τους. Δεν υπήρχε κανένα υγειονομικό μέτρο, δεν γίνονταν τακτικές απολυμάνσεις όπως πρέπει και ήταν σίγουρο ότι θα νοσήσουν πολλοί από εμάς καθώς είμαστε σε θαλάμους των 8 και των 10 ατόμων».

Β. Σταθόπουλος, αναρχικός κρατούμενος στις φυλακές Λάρισας

Εν μέσω πανδημίας, αναδεικνύεται με ακόμη πιο τραγικό τρόπο η αντικοινωνική και δολοφονική φύση του κρατικού και καπιταλιστικού συστήματος. Η υγειονομική κρίση, απέναντι στην οποία βρισκόμαστε αντιμέτωποι, εντείνεται μέσα από τις εγκληματικές πολιτικές των κυρίρχων, οι οποίοι όχι μόνο δεν νοιάζονται για τις ανάγκες της κοινωνικής βάσης, αλλά την καταδικάζουν στην φτώχεια, την εξαθλίωση και τον θάνατο. Την ίδια στιγμή που χιλιάδες άνθρωποι νοσούν και εκατοντάδες έχουν χάσει την ζωή τους, ως αποτέλεσμα της πλήρους απαξίωσης και εγκατάλειψης του δημοσίου συστήματος υγείας (με ελλείψεις σε προσωπικό, υλικό και νοσοκομεία), η ακροδεξιά πολιτική διαχείριση επιταχύνει τις αντικοινωνικές διαδικασίες αναδιάρθρωσης και προχωρά σε μια σειρά μέτρων, κατασταλτικού και όχι υγειονομικού χαρακτήρα.

Τα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά επιχειρούν μέσω των ΜΜΕ, με τη ρητορική περί ατομικής ευθύνης, να μεταβιβάσουν την πλήρη ευθύνη για τα κρούσματα και τα θύματα στην κοινωνική βάση, στους από τα κάτω αυτού του κόσμου, ξεπλένοντας τις κυβερνήσεις και τα κράτη από τις δικές τους εγκληματικές ευθύνες. Ταυτόχρονα, όποιος επιχειρεί να αγωνιστεί ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική δυστοπία, στοχοποιείται και καταστέλλεται βίαια.

Σήμερα, στις φυλακές και τα στρατόπεδα μεταναστών όλης της χώρας επικρατούν άθλιες συνθήκες συνωστισμού και συμφορησης, σε ελάχιστα τετραγωνικά μέτρα. Ειδικά στις φυλακές τα κρούσματα είναι πλέον

εκατοντάδες, γεγονός που δημιουργεί τις προϋποθέσεις ώστε το επόμενο διάστημα να δημιουργηθούν εκατόμβες νεκρών κρατούμενων. Στις φυλακές των Διαβατών ήδη 3 κρατούμενοι έχουν χάσει την ζωή τους. Όπου εμφανίζονται κρούσματα σε φυλακές το μοναδικό μέτρο που εφαρμόζεται είναι αυτό της απομόνωσης των κρουσμάτων σε θαλάμους στοιβαγμένους ο ένας πάνω στον άλλο και χωρίς καμία απολύτως υγειονομική φροντίδα. Στις φυλακές της Λάρισας, εκατοντάδες κρατούμενοι διαγνώστηκαν θετικοί στον ιό ύστερα από δική τους κινητοποίηση με την οποία απαίτησαν να υποβληθούν σε μαζικά τεστ. Ανάμεσα τους και ο αναρχικός Βαγγέλης Σταθόπουλος, κρατούμενος που ανήκει στις ευπαθείς ομάδες και βιώνει στην πράξη την κρατική αναλγησία. Η διαχείριση του covid-19 μέσα στις φυλακές είναι ένα κρατικό έγκλημα σε εξέλιξη.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες το υπ. Προ. Πο., που είναι απολύτως υπεύθυνο για τις εγκληματικές ελλείψεις υγειονομικών μέτρων και πόρων και τις άθλιες συνθήκες στα κολαστήρια της δημοκρατίας, εισηγήθηκε ένα νέο νομοσχέδιο για το σαρωτικό χτύπημα των δικαιωμάτων των κρατουμένων. Πιο συγκεκριμένα, το ν/σ δυσχεραίνει τη δυνατότητα χορήγησης τακτικών αδειών, καθώς οι κρατούμενοι δικαιούνται πλέον άδεια αφού εκτίουν τα 2/5 της ποινής τους, χρονικό όριο που συμπίπτει και με τη δυνατότητα αίτησης αποφυλάκισης. Παράλληλα αυστηροποιεί τα κριτήρια μεταγωγής σε αγροτικές φυλακές, απαγορεύοντας τη μεταγωγή και παραμονή βαρυποινιτών και κρατούμενων για τρομοκρατική δράση. Το τελευταίο μέτρο στοχοποιεί ξεκάθαρα τον

αγωνιστή Δ. Κουφοντίνα καθώς είναι ο μόνος καταδικασθείς για τρομοκρατία που εκτίει την ποινή του σε αγροτικές φυλακές. Το νομοσχέδιο αυτό, το οποίο ψηφίστηκε λίγες μέρες πριν, αποτελεί σημείο στο συνεχές της συστηματικής εξόντωσης των κρατουμένων. Δεν είναι σπάνια φαινόμενα οι ξυλοδαρμοί, οι εισβολές

στα ασφυκτικά μικρών διαστάσεων κελιά, μέχρι και οι θάνατοι στις φυλακές. Επιχειρείται εκ νέου η μετατροπή των φυλακών της χώρας σε φυλακές τύπου Γ και η κατάργηση όσων κατακτήθηκαν με στάσεις, αγώνες και εξεγέρσεις μέσα και έξω από τις φυλακές για ζωή και αξιοπρέπεια.

Απέναντι στην πανδημία και την κρατική-καπιταλιστική βαρβαρότητα που το μόνο που έχει να προσφέρει στην κοινωνική πλειοψηφία είναι φτώχεια, εξαθλίωση, καταστολή, εκμετάλλευση και θάνατο να προτάξουμε τον αγώνα για ζωή και αξιοπρέπεια. Να οργανώσουμε την κοινωνική αυτοάμυνα και την ταξική αντεπίθεση, με όπλο μας την αλληλεγγύη και την αλληλοβοήθεια για την οικοδόμηση μιας κοινωνίας ισότητας, ελευθερίας και δικαιοσύνης.

**ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ
ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΜΦΟΡΗΣΗ
ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ
ΟΛΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ
ΜΟΝΟ Ο ΛΑΟΣ ΘΑ ΣΩΣΕΙ ΤΟ ΛΑΟ!**

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση
Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

8 ΜΑΡΤΗ: ΗΜΕΡΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑ

Μάρτης 1911: 146 μετανάστριες εργάτριες, εγκλωβισμένες στο εργοστάσιο της Triangle Waist – που είχε καταγγεληθεί από την απεργία του 1909-1910, για τις άθλιες συνθήκες εργασίας που επικρατούσαν, καίγονται ζωντανές.

Φλεβάρης 2021: μια πρόσφυγας αυτοπυρπολείται στο στρατόπεδο συγκέντρωσης του Καρά Τεπέ, διαμαρτυρόμενη για την κράτησή της.

Η 8η Μάρτη είναι ημέρα μνήμης των γυναικείων αγώνων για τη χειραφέτηση ενάντια σε έναν κόσμο κρατικής, καπιταλιστικής και πατριαρχικής βαρβαρότητας. Οι ρίζες της βρίσκονται στις μαζικές απεργίες και κινητοποιήσεις των μεταναστριών, εργατριών στον κλάδο της κλωστοϋφαντουργίας στις ΗΠΑ στις αρχές του 20ου αιώνα. Αγώνες που στέκονταν ενάντια στην εκμετάλλευση και την ανισότητα, διεκδικώντας, με μαχητικό τρόπο, ανθρώπινες συνθήκες εργασίας, ισότητα με τους άντρες και σεβασμό. Αγώνες ιδιαίτερα επίκαιροι σήμερα, όπου το τέρας του κράτους και του καπιταλισμού κινείται με ολοένα και μεγαλύτερη σφοδρότητα προς τον σύγχρονο ολοκληρωτισμό, εξαπολύοντας μια συντονισμένη επίθεση άνευ προηγουμένου προς την κοινωνική βάση, με τη στυγνή καταστολή, την απογείωση της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης, με σκοπό να επιβάλλει ένα πλέγμα σιωπής και υποταγής σε κάθε κοινωνικό πεδίο...

Η φασιστική κυβέρνηση της ΝΔ, ενώ είναι ήδη υπεύθυνη για χιλιάδες θανάτους μέσα στην πανδημία, σπεύδει να αξιοποιήσει την παρούσα συνθήκη προκειμένου να προχωρήσει τους πάγιους σχεδιασμούς της εξουσίας για την ολοκληρωτική επιβολή στο κοινωνικό σώμα, διαλύοντας τις δομές δημόσιας υγείας, υποβαθμίζοντας την παιδεία, επιτείνοντας την ταξική εκμετάλλευση και απαξιώνοντας πλήρως την ανθρώπινη ζωή, επιβάλλοντας ένα διαρκές καθεστώς εξάιρεσης απέναντι στις/τους πρόσφυγες και τις/τους μετανάστριες/μετανάστες, απέναντι στις φυλακισμένες/φυλακισμένους, απέναντι σε όσους και όσες αγωνίζονται. Ένα καθεστώς που εξώθησε τη νεαρή πρόσφυγα που βρισκόταν εγκλωβισμένη στο στρατόπεδο συγκέντρωσης του Καρά Τεπέ, να αυτοπυρποληθεί, αρνούμενη να

ζήσει με τους όρους που της επιβάλλονται και έπειτα, σε ένα όργιο αποκίνωσης, κατηγορείται για εμπρησμό. Ένα καθεστώς που απαξιώνει τις ζωές χιλιάδων κρατούμενων, οι οποίοι ζουν σε ολοένα και πιο απάνθρωπες συνθήκες, δίχως καμία μέριμνα, με απόγειο της βαρβαρότητας του την εν εξελίξει δολοφονία του φυλακισμένου απεργού πείνας Δ. Κουφοντίνα. Ένα καθεστώς εξαίρεσης που εξαπλώνεται συνεχώς, εγκαθιδρύοντας μια πολιτική καραντίνα, μέσα από την απαγόρευση και διάλυση των διαδηλώσεων, μέσα από την αστυνομική κατοχή στους δρόμους και τις γειτονιές, μέσα από ένα όργιο κατασταλτικής βίας απέναντι σε όσες και όσους αγωνίζονται, όσες και όσους αρνούνται να σιωπήσουν απέναντι στον θάνατο, στην εξαθλίωση και την υποταγή.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, η πατριαρχία αποτελεί ένα ακόμα όπλο στην φαρέτρα του συστήματος για τη διαίρεση των καταπιεσμένων, για τη διάχυση του κοινωνικού κανιβализμού

και την επιβολή της σιωπηρής αποδοχής των ανισοτήτων που το ίδιο αναπαράγει. Το πλήθος των περιστατικών πατριαρχικής βίας που έχουν βγει στο φως τους τελευταίους δύο μήνες, στον χώρο του αθλητισμού και του θεάτρου, και αφορούν τον εκφοβισμό και την κακομεταχείριση έως την ψυχολογική/ λεκτική βία, σεξουαλική παρενόχληση, ψυχολογική/ σεξουαλική κακοποίηση και τον βιασμό γυναικών, ανδρών και παιδιών στο πλαίσιο του εργασιακού περιβάλλοντος αλλά και έξω από αυτό, αποτελούν, παρά τις προσπάθειες της εξουσίας να τα παρουσιάσει ως μεμονωμένα περιστατικά, εκφράσεις ενός καταπιεστικού, εκμεταλλευτικού και πατριαρχικού συστήματος. Ενώ συστήματος που προάγει την εργοδοτική ασοδσία, που προωθεί την έμφυλη βία, που επιβάλλει την ιεραρχία ως δήθεν λειτουργικό κοινωνικό μοντέλο και διαχέει τον φόβο, τη σιωπή, τη συναίνεση, την υποταγή, την κοινωνική απομόνωση και τον κανιβализμό σαν όρους ζωής για τους κοινωνικά και ταξικά αδύναμους.

Η πληθώρα των καταγγελιών που ακολούθησαν εκείνη της ολυμπιακής αθλήτριας Σ. Μπεκατώρου σχετικά με τον βιασμό της από παράγοντα της ΕΙΟ, και η σημασία τους στην ενθάρρυνση των θυμάτων να μιλήσουν, σπάζοντας τον φόβο και τη ντροπή, αλλάζοντας τον προηγούμενο εδραιωμένο συσχετισμό εξουσίας ανάμεσα στον θύτη και το θύμα, είναι αναντίρρητη. Ωστόσο, εξίσου αναντίρρητη είναι και η ταξική διαφοροποίηση της στάσης των εξουσιαστικών μηχανισμών σε αυτό το ζήτημα. Αυτό φαίνεται από τη στάση της άρχουσας τάξης να "στηρίζει" το θύμα, όταν αυτό είναι διάσημο και λαοφιλές ενώ τίποτα αντίστοιχο δεν θα συνέβαινε με μια οποιαδήποτε εργαζόμενη. Τίποτα αντίστοιχο δεν συνέβη στο προηγούμενο σκάνδαλο με κομμωτικό στέλεχος (Ν. Γεωργιάδη), όπου τα θύματα ήταν ανήλικα παιδιά στην Μολδαβία. Δεν τρέφουμε, λοιπόν, αυταπάτες ότι αν το θύμα ανήκει στα πληθειακά στρώματα θα μπορούσε ποτέ η καταγγελία να πάρει αυτές τις διαστάσεις.

Οι πολιτικοί προϊστάμενοι του κράτους που συγκάλυψαν τα ειδικά εγκλήματα του άλλοτε εκλεκτού τους Δ. Λιγνάδη, προκειμένου να αποφύγουν τη δημόσια κατακραυγή, αποποιούνται των ευθυνών τους και παρουσιάζονται σήμερα εξα-

8η ΜΑΡΤΗ
ΗΜΕΡΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ & ΑΓΩΝΑ
Απέναντι στον σάπιο κόσμο της εξουσίας

- Στην αστυνομική κατοχή στους δρόμους και την κρατική καταστολή των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων, την απαγόρευση και το κλείσιμο των διαδηλώσεων και τον βλοσυρό διαδωλωτισμό.
- Στους βιασμούς, τις σεξουαλικές κακοποιήσεις και απειλές εκ θύματος γυναικών, παιδιών και αντρών όπου οι δράστες απλίζονται από τα κυρίαρχα πατριαρχικά πρότυπα και την ατιμωρία που τους εξασφαλίζουν οι θεσμοί.
- Στις φυλακές και τον εγκλωβισμό προσφύγων και μεταναστών/στριών σε στρατόπεδα συγκέντρωσης.
- Στην επιβολή ενός ειδικού καθεστώτος εξάιρεσης πάνω στις αγωνίστριες/ές και τους πολιτικούς κρατούμενους, που οδηγεί στον θάνατο τον απεργό πείνας Δ. Κουφοντίνα.
- Στη λεηλασία της δημόσιας υγείας, την υποβάθμιση της παιδείας και την απογείωση της ταξικής εκμετάλλευσης.

ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ
ΣΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ
Η ελευθερία ούτε παραχωρείται ούτε χαρίζεται
Κατακτητεί μέσα από τους ίδιους τους αγώνες
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ, ΚΡΑΤΟΣ & ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

ΑΘΗΝΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ 13:00
ΠΛ. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ 17:30

ΘΕΣ/ΝΙΚΗ
ΑΓ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 17:00

ΟΜΑΔΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ
ΑΠΟ - ΟΣ

πατημένοι, σε μια προσπάθεια παράτασης της κοινωνικής κοροϊδίας. Συντάσσονται κατ' ευφημισμό με τα θύματα, την ίδια στιγμή που βρίσκονται στην κορυφή ενός συστήματος που προάγει τον γενικευμένο κοινωνικό κανιβαλισμό. Την ίδια στιγμή που βρίσκονται στην πολιτική κεφαλή της θεσμικής κακοποίησης στα νοσοκομεία, στα σχολεία, στους χώρους εργασίας, στις γειτονιές, στους δρόμους, στις διαδηλώσεις, στα στρατόπεδα συγκέντρωσης προσφύγων, στις φυλακές.

Απέναντι στην κρατική, καπιταλιστική, πατριαρχική βαρβαρότητα, προτάσσουμε την οργάνωση των από τα κάτω και τη διεκδίκηση όσων μας

ανήκουν, την οργανωμένη ταξική αντεπίθεση όλων των εκμεταλλεζόμενων, για την ανατροπή του κόσμου της πατριαρχίας, του κράτους και του καπιταλισμού, για τη δημιουργία μιας κοινωνίας χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση. Καμία καραντίνα δεν θα επιβάλλει τη σιωπή, καμία κακοποίηση δεν θα μείνει αναπάντητη, καμία γυναίκα που αγωνίζεται δεν είναι μόνη. Σε όλες τις γυναίκες που αγωνίζονται, από τους δρόμους της Τουρκίας και των ΗΠΑ, ως τα βουνά του Μεξικού και τη μαχόμενη Ρωζζάβα, και παντού όπου ο κόσμος του αγώνα συγκρούεται με τον κόσμο της εξουσίας, στέλνουμε ένα μήνυμα αλληλεγγύης, σεβασμού και αξιοπρέπειας....

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

ΑΓΩΝΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΓΙΑ ΖΩΗ, ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Ομάδα ενάντια στην Πατριαρχία
Αναρχική Πολιτική Οργάνωση

Ενημέρωση από το αντιφασιστικό - αντικρατικό - αντικαπιταλιστικό κάλεσμα της 16ης Γενάρη

Στις 17 Γενάρη του 2013 δολοφονείται ο μετανάστης εργάτης Σαχζατ Λουκμάν από τους νεοναζί Χ.Στεργιόπουλο και Δ.Λιακόπουλο, στην Τριάν Ιερραχάν, στα Άνω Πετράλωνα. Μετά από έξι χρόνια, στις 6 Μάρη του 2019, ολοκληρώνεται το Εφετείο των δολοφόνων του, με την απόφαση να «σπάσει» τα ισόβια που τους είχαν επιβληθεί πρωτόδικα, ριχνοντας στα μαλακά του νεοναζί. Στις 7 Οκτωβρίου του 2020, η Χ.Α. καταδικάζεται ως εγκληματική οργάνωση, τα περισσότερα ηγετικά στελέχη καταδικάζονται για δολοφονία και μόλις 11 μέλη των ναζιόμαχων κερδίζουν για ένοχη (μέσα σε αυτούς και οι δολοφόνοι του Σ.Λουκμάν), και οδηγούνται πρόσκαιρα στη φυλακή παίρνοντας το ελάχιστο των ποινών.

ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΤΟΝ ΓΕΝΝΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΘΡΕΦΕΙ

Μέσα σε συνθήκες πανδημίας, κράτος και καπιταλισμός αξιώνουν την επιθετικότητα τους απέναντι στους αγωνιζόμενους και την κοινωνία. Την ίδια στιγμή όπου χιλιάδες άνθρωποι πεθαίνουν εξαιτίας της αντικαπιταλιστικής φύσης του συστήματος και της δολοφονικής διαχείρισης της υγειονομικής κρίσης, το κράτος αξιοποιεί την συνθήκη και ψηφίζει νέα νομοσχέδια, απαγορεύει τις διαδηλώσεις και επιδιώκει σε ένα κρεατότοπο καταστολής, με πιο πρόσφατα παραδείγματα την αντιφασιστική συγκέντρωση της 1ης Νοέμβρη στα Γαλάτσι, την 17η Νοέμβρη και την 6η Δεκέμβρη, όπου επιχειρεί να ετελειώσει με τον κόσμο του αγώνα επειδή τρέμει μπροστά στις επερχόμενες κοινωνικές εκρήξεις που θα επιφέρουν οι πολιτικές του.

Δεν έχουμε καμία αυτοπάτη πως ο φασισμός μπορεί να αντιμετωπιστεί μέσα στις αλυσίδες της αστικής δικαιοσύνης, ούτε πως το σύστημα εκμετάλλευσης και καταπίεσης μπορεί να «εξωραστεί». Αναχώματα στην επέλαση του φασισμού μπαίνουν μόνο μέσω των διαρκών και επίμονων αγώνων που δίνονται τόσο ενάντια στον φασισμό όσο και στους αγώνες για ζωή και ελευθερία, στους αγώνες αλληλεγγύης σε πρόσφυγες και μετανάστες, αλληλεγγύης στις καταλήψεις και τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις των από τα κάτω. Η στιγμή της απόφασης στις 7 Οκτωβρίου, δεν ήρθε ως μία νίκη της αστικής δημοκρατίας αλλά με ένα σύνθημα "φασίστες κουφάλες έρχονται κρεμάλες" που φανόταν οι χιλιάδες συγκεντρωμένοι έξω από το Εφετείο. Η απόφαση της δικής δεν νομιμοποίησε το πολιτικό σύστημα που γεννά, θρέφει και κατά το δοκούν χρησιμοποίησε τους φασίστες ως το μακρύ του χέρι.

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΣΑΚΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

Από τις διαδηλώσεις μνήμης και αντιστάσης για τη δολοφονία του Σ. Λουκμάν και του Π.Φύσσα, τις συγκρούσεις μέσα και έξω από τις αίθουσες των δικαστηρίων και στη δική της Χ.Α., τις αντιφασιστικές συγκεντρώσεις απέναντι στον εθνικισμό, τη μισαλλοδοξία και τον πόλεμο μέχρι τις μάχες στις γειτονιές, μόνο ο κόσμος του αγώνα έχει σταθεί ανάκαμα μπροστά στην επέλαση των φασιστών. Γιατί ο αντιφασιστικός αγώνας δίνεται στους δρόμους, στα σχολεία, τις σχολές, τους χώρους εργασίας και είναι κομμάτι του συνολικότερου αγώνα ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο, ενάντια στην κρατική καταστολή και τρομοκρατία, ενάντια στην υποτίμηση της ζωής μας, ενάντια στον ρατσισμό, τον εθνικισμό και τον πόλεμο, τον οπισθοκαρτερισμό και συνεχή αγώνα για ένα κόσμο ισότητας, ελευθερίας και αλληλεγγύης.

Αναρχικό/αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια | Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37
Αντιφασιστική – Αντιεξουσιαστική συνέλευση Ν. Ιωνίας – Ηρακλείου
Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση | Σύντροφοι/Συντρόφισσες

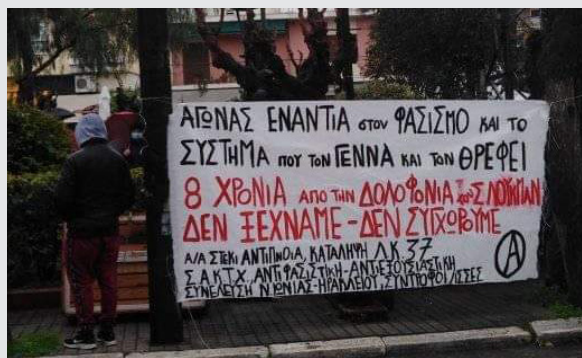
Το πρωί της 16ης Γενάρη πραγματοποιήσαμε μαζική παρέμβαση με κρέμασμα πανό, συνθήματα και τρικάκια, στο σημείο που δολοφονήθηκε ο μετανάστης-εργάτης Σ.Λουκμάν το 2013 από τους φασίστες Δ.Λιακόπουλο και Χ.Στεργιόπουλο.

Αφού ολοκληρώθηκε η παρέμβαση -λίγα λεπτά μετά, μία κλούβα τοποθετήθηκε στο σημείο δολοφονίας- κατευθυνθήκαμε προς το δημόσια καλεσμένο σημείο συγκέντρωσης, την πλατεία Μερκούρη, όπου από νωρίς βρίσκονταν αστυνομικές δυνάμεις τόσο περιμετρικά της πλατείας όσο και ευρύτερα στα Άνω Πετράλωνα (κλούβες στον περιφερειακό του Λόφου Φιλοπάππου, ασφαλίδες στον σταθμό των Πετράλωνων και στα κάθετα στενά) πραγματοποιώντας ελέγχους και απαγορεύοντας την πορεία.

Ο κόσμος του αγώνα, οι δυνάμεις του κινήματος που κάλεσαν σε αυτή τη διαδήλωση και όλοι όσοι στήριξαν με τη συμμετοχή τους τα καλέσματα, κατάφεραν να συναντηθούν και παρόλες τις αντίξοες συνθήκες και κόντρα στο κλίμα φόβου και τρομοκρατίας που επιχειρείται να επιβληθεί στην κοινωνία και στους αγωνιζόμενους, πραγματοποίησε συγκέντρωση για μίαμιση ώρα. Στο τέλος, οι συγκεντρωμένοι πορεύτηκαν προς τον σταθμό των Πετράλωνων.

ΣΑΧΖΑΤ ΛΟΥΚΜΑΝ - ΠΑΥΛΟΣ ΦΥΣΣΑΣ ΠΕΤΡΙΤ ΖΙΦΛΕ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΖΩΝΤΑΝΟΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΤΟΝ ΓΕΝΝΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΘΡΕΦΕΙ

Αναρχικό/αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια
Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37
Αντιφασιστική – Αντιεξουσιαστική συνέλευση
Ν. Ιωνίας – Ηρακλείου
Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική
και Ταξική Χειραφέτηση | Σύντροφοι/Συντρόφισσες

Κάτω τα χέρια από τον λόφο του Στρέφη και όλους τους δημόσιους χώρους

Εν μέσω πανδημίας και αποικιοποίησης του δημόσιου χώρου από τις κατασταλτικές δυνάμεις, ο Δήμος Αθηναίων προχώρησε σε ψήφισμα για την παραχώρηση του λόφου του Στρέφη στην ιδιωτική εταιρεία Prodea Investments με σκοπό την «ανάπλασή» του. Ένας από τους ελάχιστους εναπομείναντες χώρους πρασίνου στα Εξάρχεια, σε μια γειτονιά που εδώ και ενάμιση χρόνο βρίσκεται υπό διαρκή αστυνομική κατοχή, επιχειρείται να μετατραπεί σε ένα ακόμα φιλέτο κερδοφορίας και μία ακόμα επιτηρούμενη ζώνη.

Ο λόφος του Στρέφη φιλοξένησε πολλές φορές πολιτικές εκδηλώσεις αντίστασης, αποτέλεσε σημείο συνάντησης, άθλησης και ξεκούρασης για τους κατοίκους της περιοχής και είναι ταυτόχρονα συνδεδεμένος με την ιστορία των αγώνων της. Ενάντια λοιπόν στα σχέδια του κράτους, του Δήμου και των κορακιών του real estate πραγματοποιήθηκαν στον λόφο μαζικές συνελεύσεις με σκοπό τον αγώνα για την υπεράσπιση του χώρου αυτού ώστε να παραμείνει ένας χώρος ανοιχτός και προσβάσιμος σε όλους, όπου οι πολιτικές, ταξικές και κοινωνικές συλλογικές της περιοχής θα μπορούν να λειτουργούν χωρίς να βρίσκονται υπό τη διαρκή απειλή των κατασταλτικών στρατευμάτων και οι κάτοικοι της περιοχής θα μπορούν να τον επισκέπτονται χωρίς να πληρώνουν εισιτήριο ή να παρακολουθούνται από κάμερες και σκευοφυλάκες.

Δεν είναι η πρώτη φορά που θεσμικοί φορείς και ιδιωτικές εταιρείες βάζουν στο στόχαστρο τους δημόσιους χώρους στην πόλη. Από το πάρκο της Κύπρου και Πατισίων έως το Πεδίο του Άρεως κι από την πλατεία Εξαρχείων έως το πάρκο Ναυαρίνου ένα συνονθύλευμα κερδοσκοπών και εξουσιαστών ακολουθώντας τα κελεύσματα και τις προσαγές του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, επιχειρούν να αποικιοποιήσουν κάθε σπιθαμή του κοινωνικού χώρου, κάθε κομμάτι γης

ώστε να μετατρέψουν τις γειτονιές μας-και ολόκληρη την πόλη- σε μια αποστειρωμένη και ελεγχόμενη ζώνη κατανάλωσης υπό τη διαρκή επίβλεψη της αστυνομίας.

Απέναντί τους οι αγωνιζόμενοι και οι κάτοικοι της περιοχής μέσα από τις αδιαμεσολάβητες αντιστάσεις -με πρώτη κίνηση τη συγκέντρωση έξω από το δημαρχείο την 1η Φλεβάρη- έχουν να αντιπαρατάξουν συλλογικά τη βούληση για αντίσταση στην κρατική τρομοκρατία, το διαρκές καθεστώς ελέγχου και την καπιταλιστική εκμετάλλευση. Η υπεράσπιση του λόφου του Στρέφη είναι μέρος του ευρύτερου αγώνα ενάντια στους καταπίεση και την εκμετάλλευση που συνολικά ως συνθήκες έχουν οδηγήσει τη συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας σε αβίωτες συνθήκες ζωής. Είναι κομμάτι του ευρύτερου αγώνα ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική δικτατορία που έχει στοχοποιήσει τις διαδηλώσεις, τα πανεπιστήμια, τις καταλήψεις τους εργασιακούς αγώνες.

Με βάση την εμπειρία των νικηφόρων αγώνων για την υπεράσπιση των δημόσιων κι ελεύθερων χώρων στο παρελθόν και με όπλο την αλληλεγγύη, να σμυρνάμε τους σχεδιασμούς των κυρίαρχων για τον λόφο του Στρέφη και για κάθε δημόσιο χώρο!

**Ο ΛΟΦΟΣ ΤΟΥ ΣΤΡΕΦΗ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΥΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ
ΚΑΙ ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΣΥΜΜΟΡΙΕΣ**

Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37
Πολιτι-στι-κός χώρος "Ηλιοτρόπιο"
Φλεβάρης 2021, Αθήνα

11 χρόνια από τη δολοφονία του αναρχικού Λάμπρου Φούντα

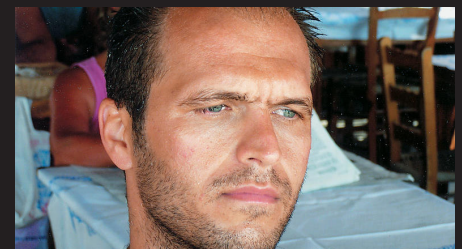
Στις 10 Μάρτη 2021 συμπληρώθηκαν 11 χρόνια από τη δολοφονία του αναρχικού και μέλους του Επαναστατικού Αγώνα Λάμπρου Φούντα στη Δάφνη..

Τη νύχτα της 10ης Μάρτη 2010, μετά από συμπλοκή με την αστυνομία στην περιοχή της Δάφνης κατά τη διάρκεια προπαρασκευαστικής ενέργειας για την οργάνωση "Επαναστατικός Αγώνας", θα πέσει νεκρός ο αναρχικός σύντροφος Λάμπρος Φούντας.

Ο Λάμπρος ήταν παρών με συνέπεια και ανιδιοτέλεια σε όλες τις μικρές και μεγάλες μάχες που έδωσε ο κόσμος του αγώνα απέναντι στο κράτος και τους ένστολους δολοφόνους του ή τους παρακρατικούς λακέδες του, τόσο σε στιγμές δύσκολες και κρίσιμες για το αναρχικό κίνημα όσο και σε εκείνες τις στιγμές της αντεπίθεσης και της ανταπόδοσης ενός μέρους της βίας που ασκούν πάνω

μας καθημερινά τα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά. Σε όποιο μετερίζι του αγώνα κι αν βρέθηκε, όποια αγωνιστική επιλογή κι αν έκανε κάθε φορά, με τη συντροφικότητα που τον διέκρινε, συνεισέφερε ως άνθρωπος κι ως αγωνιστής στην υπόθεση της κοινωνικής απελευθέρωσης πάντα στις πρώτες γραμμές του αγώνα, πάντα στο πλευρό των εκμεταλλευόμενων, των καταπιεσμένων, των αγωνιζόμενων. Κι έτσι τον διατηρούμε ακόμα στη μνήμη μας και την καρδιά μας.

Σήμερα, έντεκα χρόνια μετά, όλα αυτά για τα οποία αγωνιστήκαμε μαζί με τον σύντροφο Λάμπρο εξακολουθούν να παραμένουν ζητούμενα και διακυβεύματα για τους αγωνιζόμενους σε ολόκληρο τον κόσμο. Η κοινωνική και ταξική χειραφέτηση, οι πανανθρώπινες αξίες της ελευθερίας, της ισότητας, της αλληλεγγύης για τις οποίες αγωνίστηκε κι

έδωσε τη ζωή του ο Λάμπρος παραμένουν ζωντανές κι επίκαιρες και ο σύντροφος Λάμπρος θα είναι πάντα παρών στους αγώνες μας, σε κάθε μάχη για έναν καλύτερο κόσμο, για την κοινωνική επανάσταση και την αναρχία!

**ΤΙΜΗ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΗ
ΛΑΜΠΡΟ ΦΟΥΝΤΑ!
ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ- ΖΗΤΩ Η
ΑΝΑΡΧΙΑ!**

Αναρχική Συλλογικότητα "Κύκλος της Φωτιάς" μέλος της Α.Π.Ο.-Ο.Σ |
Μάρτης 2021

Ο Μητσοτάκης ΔΕΝ πήγε στη Μεσοχώρα! (30/1/21)

Σε απάντηση της πρόσφατης ακύρωσης από το ΣτΕ της ΑΕΠΟ (Απόφαση Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων) της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ για τη λειτουργία του φράγματος του Αχελώου στη Μεσοχώρα, μετά από την προσφυγή του Συνδέσμου Κατακλυζομένων Μεσοχωράς, ο Μητσοτάκης επιχείρησε να διασκεδάσει τις εντυπώσεις από την ανατροπή των εξαγγελιών του κι ανακοίνωσε εκτάκτως, ότι θα επισκεφθεί τη Μεσοχώρα και το φράγμα για να προαναγγείλει για τρίτη φορά μέσα σε 1,5 χρόνο τη λειτουργία του, τον κατακλυσμό του χωριού και την εκτροπή του ποταμού.

Τελικά όμως, απέφυγε επιμελώς να πάει στην Μεσοχώρα επικαλούμενος τις καιρικές συνθήκες και παρέμεινε στα Τρίκαλα, όπου χωρίς αντίλογο έκανε τις γνωστές ανακοινώσεις του στους κυβερνητικούς παρατρεχάμενους για το ανορθολογικό, αντιπεριβαλλοντικό κι αντικοινωνικό έργο της φραγμάτωσης και εκτροπής του Αχελώου στην Νότια Πίνδο, επιφορτίζοντας τον υφυπουργό Σκρέκα να συντάξει το συντομότερο νέα ΑΕΠΟ, προκειμένου να προχωρήσει ένας σχεδιασμός που στοιχειώνει την περιοχή 35 χρόνια απειλώντας με καταστροφή τον ποταμό και με αφανισμό τη Μεσοχώρα.

Παρά τις καιρικές συνθήκες που επικαλέστηκε ο ψοφοδεής πρωθυπουργός για να μην αντιμετωπίσει τους αγωνιζόμενους κατοίκους, εκείνοι τον περίμεναν, ο πρόεδρος της κοινότητας κι ο Σύνδεσμος των Κατακλυζομέ-

νων, πάνω στο γιγαντιαίο φράγμα που έχτισε το κράτος χωρίς καμιά περιβαλλοντική μελέτη κι αδιαφορώντας για το κοινωνικό κόστος, κατασπαλώντας 500 εκατομμύρια ευρώ προς όφελος ιδιωτικών συμφερόντων, καταστρέφοντας και λεηλατώντας ανέγγιχτα τοπία, οικοσυστήματα και φυσικούς πόρους.

Η Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή του Αχελώου χαιρετίζει τους αγωνιζόμενους κατοίκους της Μεσοχώρας και όταν θα ανοίξουν οι δρόμοι θα σταθεί και πάλι με αλληλεγγύη στο πλευρό τους, όπως κάνει αδιάλειπτα εδώ και 15 χρόνια αγώνα.

Ο ΑΧΕΛΩΟΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ! Η ΜΕΣΟΧΩΡΑ ΘΑ ΖΗΣΕΙ!

Ο Κώστας Σταμάτης, ένας αναρχικός με πολυετή δράση στους κοινωνικούς αγώνες στο Αγρίνιο αλλά και ευρύτερα - όπως στη Μεσοχώρα και τον Αχελώο επί 15ετία - έφυγε πρόωρα από τη ζωή στις 2 Γενάρη 2021. Θα τον θυμόμαστε πάντα για το αγωνιστικό του ήθος, για τη συντροφικότητα και το πνεύμα αλληλεγγύης που τον διέκρινε μέσα στις στιγμές αγώνα που μοιραστήκαμε μαζί του. Αντίο σύντροφε...

Παραθέτουμε ένα απόσπασμα από τον αποχαιρετισμό από τη συλλογικότητά του, το Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Αγρινίου:

...Για τον αδερφό μας Κώστα Σταμάτη (Μετάλλικα)

Το Σάββατο 2 Γενάρη 2021 έφυγε πρόωρα από κοντά μας ο Αναρχικός αγωνιστής Κώστας Σταμάτης. Ο Κώστας φαινόταν σε όλους μας λες και δεν είχε αδύναμα σημεία, λες και δεν έκανε λάθη, σαν να μην είχε πάθος, με μόνο το πάθος του για την ελευθερία και την κοινωνική επανάσταση. (...) Βρίσκονταν πάντα πίσω από τα οδοφράγματα της αντίστασης και της αλληλεγγύης στο πλευρό των εργαζομένων, των μεταναστών, κάθε καταπιεσμένου, αδύναμου και κυνηγημένου. Συμμετείχε στο Σωματείο βάσης "Δικαίωμα στη Ζωή" ενάντια στους πλειστηριασμούς και στις ομάδες επανασύνδεσης ηλεκτρικού ρεύματος στις λαϊκές οικογένειες, συμμετείχε στην πρώτη γραμμή του αγώνα για την υπεράσπιση του φυσικού περιβάλλοντος από τη λεηλασία κράτους και κεφαλαίου από τον Αμβρακικό και τον Αχελώο ως την καταστροφή των θαλασσών από τις εξορύξεις υδρογονανθράκων και τη ρύπανση από τις ιχθυοκαλλιέργειες. Ενάντια στη λογική του βετερανισμού ήταν πάντα στις συνελεύσεις, τις αφισοκολλήσεις, το στήσιμο των μικροφωνικών και των εκδηλώσεων,

Αποχαιρετισμός στον αναρχικό αγωνιστή Κώστα Σταμάτη (Μετάλλικα)

Αμφιλοχία 2008

τα δικαστήρια και τις συγκρούσεις, ενάντια στους φασίστες, την καταστολή, το στρατό, τις θρησκείες, τους πολέμους, τον ολοκληρωτισμό.

(...) Ο Κώστας ήταν αγρότης. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Λεπενού Αιτωλοακαρνανίας σε ένα σπίτι με 5 δωμάτια, τόσα όσες και οι οικογένειες που έμειναν εκεί. Σε αυτό το περιβάλλον γαλουχήθηκε με τις λαϊκές αξίες (συλλογικότητα, αλληλεγγύη, αγάπη για τον άνθρωπο, τα ζώα και το περιβάλλον...) αλλά και πήρε τη σκυτάλη της μακράς επαναστατικής ιστορίας του τόπου μας από τις ιστορίες των προηγούμενων. Ο Κώστας ήταν πάντα απλός άνθρωπος γιατί είχε μάθει να εκτιμάει τα σημαντικά στη ζωή, την αγάπη, το γέλιο, τη συντροφικότητα. Από μικρός γνώρισε τη φτώχεια και τη σκληρή δουλειά στα χωράφια και στα ζώα. Από τα μαθητικά του χρόνια πολιτικοποιήθηκε ενώ τη δεκαετία του '80 συμμετείχε σε δράσεις της Ένωσης Αναρχικών που διατηρούσε γραφεία στο Αγρίνιο, όπως η μεγάλη αντιφασιστική συγκέντρωση σε προεκλογική ομιλία του Αβέρωφ στην πλατεία Δημοκρατίας όπου ΕΠΙΕΝτες και λοιπά φασισταριά ισοπεδώθηκαν και εξαφανίστηκαν από την πόλη για πολλά χρόνια. Ο Κώστας έκτοτε συμμετείχε σε όλα τα εγχειρήματα αυτοοργάνωσης και τα μέτωπα αγώνα

ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο στην πόλη του Αγρινίου αλλά και σε αγώνες έξω από τα όρια του νομού.

Από το 2006 συμμετείχε στο Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Αγρινίου και από το 2009

στο Αυτοοργανωμένο Κοινωνικό Ραδιόφωνο Αγρινίου Ραδιουργία 87,7fm όπου είχαμε την τιμή να γνωριστούμε καλύτερα και να διδαχτούμε όλοι μικροί και μεγάλοι από το ήθος, την ευγένεια, την ισχυρή του θέληση και υπευθυνότητα, την ατελείωτη υπομονή του. (...) Ο Κώστας ήταν μέτοχος της ιδέας της επαναστατικής αυτοοργάνωσης των κοινωνιών, των αυτόνομων αντικαπιταλιστικών κοινοτήτων ισότητας και ελευθερίας, που θα αποτελέσουν το πολύχρωμο μωσαϊκό των διεθνών αντιτάσεων για τον αντιφασιστικό σοσιαλισμό, την Αναρχία. Σε αυτή την κατεύθυνση και με βάση την πολιτική συμφωνία κάναμε τα πρώτα βήματα για τη συγκρότηση ενός αυτοοργανωμένου αγροτικού - εργατικού συνεταιρισμού. Σχέδιο ζωτικής σημασίας, κατά τη γνώμη μας, στον αγώνα για την αυτοοργάνωση της ζωής μας, αλληλέγγυα, με αξιοπρέπεια, αλληλεγγύη, αντιεραρχικά, συλλογικά. Για την κοινωνική απελευθέρωση και δικαιοσύνη, για την επανάσταση και την Αναρχία. Σχέδιο που στο δύσκολο ξεκίνημά του οφείλει πολλά στη συνεισφορά του Κώστα και που στα επόμενα βήματά του πάντα θα μας συντροφεύει η μνήμη του ως η φωνή της δημιουργικής φαντασίας, της ευθύνης, της σοβαρότητας, της προσφοράς στο κοινωνικό σύνολο, της μάχης απέναντι στον κακό μας εαυτό.]

**Ο ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΑΘΑΝΑΤΟΣ
ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΓΙΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ
ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ**

Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Αγρινίου
ΡΑΔΙΟΥΡΓΙΑ 87,7 FM

Μέσα στην πρυτανεία των φοιτητών η οργή ξεφτίλισε το κράτος & την καταστολή

Με όπλο τα πινέλα και την τέχνη τους, φοιτητές του εικαστικού της Καλών Τεχνών ΑΠΘ δημιουργούν τη δική τους *Guernica* μέσα στην κατελλημένη πρυτανεία του ΑΠΘ και αντιστέκονται απέναντι στην αστυνομία μέσα στους πανεπιστημιακούς χώρους.

Τη Δευτέρα 22/2 πραγματοποιείται η κατάληψη του κτηρίου διοίκησης της Πρυτανείας ΑΠΘ με απόφαση τριών Φοιτητικών Συλλόγων. Άμεσα, και λίγες μόλις μέρες από την ψήφιση του νέου εκπαιδευτικού νόμου, πραγματοποιείται η εφαρμογή του. Με προσωπική ευθύνη του πρύτανη Παπαϊωάννου πάνοπλα αστυνομικά σώματα εισβάλλουν στον πανεπιστημιακό χώρο, εισβάλλουν στην Κατάληψη και εκκενώνουν την κατάληψη συλλαμβάνοντας 31 άτομα, ξυλοκοπώντας και βασανίζοντας πολλούς εξ αυτών. Η ωμή βία των αστυνομικών δυνάμεων και το όργιο καταστολής που ακολούθησε περιγράφουν τις διατάξεις του νόμου Κεραμέως – Χρυσοχοϊδη. Οι αστυνομικές δυνάμεις μέσα στο campus και οι ξυλοδαρμοί φοιτητών σηματοδοτούν το δόγμα της επίθεσης στο φοιτητικό κίνημα μέσω της θεσμοθέτησης ειδικού σώματος αστυνομίας, πειθαρχικών – δικαστηρίων, κυκλωμάτων παρακολούθησης, διαγραφών και γενικώς έντασης της επιτήρησης και επιβολής της πειθαρχίας. Ο συγκεντρωμένος κόσμος κατάφερε να αμφισβητήσει στην πράξη την αστυνομική επιβολή. Η ανακατάληψη του κτηρίου με την αποχώρηση των αστυνομικών δυνάμεων σήμανε την αρχή της πρώτης μεγαλειώδους αμφισβήτησης του νόμου που επιχειρήθηκε να εφαρμοστεί.

Η κατάληψη της πρυτανείας ακολουθεί το νήμα των εκδηλώσεων αντίστασης του φοιτητικού κινήματος στο νόμο Κεραμέως-Χρυσοχοϊδη. Η παρουσία και η συνάντηση των φοιτητών/τριών στις κινητοποιήσεις, η δυναμική της διαδήλωσης την ημέρα ψήφισης και η στήριξη όλων των επιμέρους δράσεων προετοίμασαν το έδαφος για όσα έμελλε να ακολουθήσουν, την συσπείρωση του κόσμου, την ετοιμότητα του, την αντίσταση που αναπτύχθηκαν στο Κατελλημένο Κέντρο Αγώνα της Πρυτανείας. Οι μερικές εκατοντάδες φοιτητών/τριών που

κινητοποιήθηκαν από τις αρχές του Γενάρη κατάφεραν μέσω της συστηματικής δράσης τους να συσπειρώσουν πλήθος κόσμου και να προβούν –ως χιλιάδες πλέον– σε μαχητικές κινήσεις, όπως η κατάληψη της πρυτανείας.

Ο αγωνιζόμενος κόσμος στήριξε μαζικά τους συλληφθέντες/εισες της αστυνομικής εισβολής, εκκινώντας από την πρυτανεία και κατακλύζοντας τον δρόμο έξω από τα δικαστήρια σε μια από τις μεγαλύτερες συγκεντρώσεις αλληλεγγύης των τελευταίων ετών. Την ίδια εβδομάδα χιλιάδες άτομα εκτόπισαν την ασφυκτική αστυνομική παρουσία στο δρόμο, ισοπέδωσαν τον φόβο της αυξανόμενης κρατικής τρομοκρατίας και στάθηκαν δυναμικότερα από ποτέ απέναντι στον νόμο, στον πρύτανη και τους υπερασπιστές του. Οι άνθρωποι της Κατάληψης της Πρυτανείας από την αρχή βρίσκονταν στο δρόμο* στις διαδηλώσεις αλληλεγγύης στον Δ. Κουφοντίνα, τις μεγαλειώδεις πανεκπαιδευτικές πορείες, την 8η Μάρτη και οποιαδήποτε κινητοποίηση δημιουργήθηκε εντός και εκτός πανεπιστημίων.

Η Κατάληψη ως όπλο του φοιτητικού κινήματος & η επανοικειοποίηση του Ασύλου.

Η οργανωμένη από τα κάτω συντονισμένη δράση των φοιτητών/τριών απέδειξε στην πράξη ότι οι καταλήψεις αποτελούν ένα όπλο στην πάλη ενάντια στην υποβάθμιση του δημόσιου Πανεπιστημίου που στηρίζονται από την πλειοψηφία του φοιτητικού σώματος. Ο κόσμος που στήριζε την Πρυτανεία διαρκώς αυξανόταν μαζί και οι φοιτητικοί σύλλογοι που λάμβαναν αποφάσεις να συμμετέχουν. Η συσπείρωση ετερόκλητων ανθρώπων στη βάση της αυτοοργάνωσης θέτει το πλαίσιο αμφισβήτησης της ξύλινης ροπής των παρατάξεων, των θεσμικών και συμβιβασμένων πολιτικών φορέων που επιθυμούν να επικυριαρχήσουν

εις βάρος του φοιτητικού κινήματος. Η ριζοσπαστικοποίηση μέσα από τις διαδικασίες αγώνα αποτέλεσε σημείο αναφοράς για την αναζωογόνηση των φοιτητικών συλλόγων ως πραγματικών διαδικασιών που εκφράζουν τις ανησυχίες και τη συλλογική φωνή των φοιτητών. Ο πολιτικός χαρακτήρας του εγχειρήματος διασφαλίστηκε με το ανοικτό πλαίσιο αγώνα, αγκαλιάζοντας όσους θέλουν να αγωνιστούν ενάντια στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό. Η κατελλημένη πρυτανεία ενέπνευσε τους φοιτητές και αναζωογόνησε τους συλλόγους φοιτητών και διδασκόντων, συνιστώντας εφελτήριο κινητοποίησης και αγώνα και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας. Σε όλη τη χώρα ξέσπασαν καταλήψεις και εστίες φοιτητικής αντίστασης, όπως οι καταλήψεις των Πρυτανειών σε Πάνανα, Κομοτηνή, Λάρισα, το γυάλινο κτήριο της Παντείου και το κατελλημένο κέντρο αγώνα του Ναυπλίου.

Στην Πρυτανεία βρεθήκαμε όσοι βλέπουμε τα πανεπιστήμια ως ζωτικό μας χώρο, φοιτητριες, μεταπτυχιακοί, διδάκτορες, καθηγητές, εργαζόμενες. Κι όχι μόνο αυτοί αλλά και όσοι αντιλαμβανόμαστε τον πανεπιστημιακό χώρο ως κινηματικό πεδίο. Η κατάληψη συσπείρωσε γύρω τις χιλιάδες ανθρώπους μέσα στην πιο ζοφερή περίοδο της συνολικής επίθεσης της κυβέρνησης σε ολόκληρη την κοινωνία στους εργαζόμενους, τους ανέργους τους φοιτητές και τους μετανάστες. Η συσπείρωση κλιμακώθηκε αυξητικά. Το Πανεπιστήμιο έγινε ξανά δικό μας με την επανοικειοποίησή του, όχι μόνο σε χωρικό αλλά και σε κοινωνικοπολιτικό επίπεδο. Το κατελλημένο κέντρο αγώνα ως εστία αντίστασης στην κρατική αυταρχικότητα και την αστυνομική βία, ως ανάχωμα στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση έχει συντονίσει τους φοιτητικούς συλλόγους, έχει συνδέσει τους φοιτητές/τριες με τον αγωνιζόμενο κόσμο και ολόκληρη την κοινωνία.

Κατάφερε σε μεγάλο βαθμό να επιτύχει την πολιτική στόχευση της επανοικειοποίησης του Ασύλου. Η κατάληψη της Πρυτανείας άνοιξε τα κλειστά Πανεπιστήμια, δίνοντας ζωτικό χώρο στους φοιτητές τους, εδαφικοποιώντας τις αντιστάσεις και αναγεννώντας τις κοινωνικές και πολιτικές σχέσεις έξω από κόμματα και παρατάξεις, λειτουργώντας υποδειγματικά με ακηδεμόνευτους όρους και αμεσοδημοκρατικά. Η αυτοοργάνωση της φοιτητικής βάσης απέδειξε, ότι είναι ικανή να αμφισβητήσει έμπρακτα το κρατικό σχέδιο γκετοποίησης του πανεπιστημιακού χώρου, την προσπάθεια απονομιματοποίησης του Ασύλου των αγώνων ακόμη και εν μέσω καραντίνας. Ο για χρόνια σχεδιασμός κράτους, αστυνομίας, πρυτανικών αρχών σχετικά με τη μεταφορά και την εγκατάσταση των ναρκοπιαστών στο χώρο του Ασύλου που χρησιμοποιήθηκαν αφενός για να εκδιώξουν τους φοιτητές από μέσα και αφετέρου για να προετοιμάσουν το έδαφος στην κατάργηση του Ασύλου ματαιώθηκε στην πράξη από τον αγώνα των φοιτητών/τριών. Τελικά, η πρυτανεία κατάφερε να δημιουργήσει ένα πεδίο αγώνα μέσα στο κέντρο του πανεπιστημιακού χώρου, να συγκεντρώσει εκατοντάδες φοιτητές/τριες, να μαζικοποιήσει τις γενικές συνελεύσεις και τις διαδικασίες των φοιτητικών συλλόγων.

Καταστολή. Απόπειρες εκκένωσης της Κατάληψης

Οι κατασταλτικές μεθοδεύσεις εναντίον της κατάληψης διαρκώς παρούσες σε κάθε μέρα της εκπορεύονταν από το σύνολο του κρατικού οπλοστασίου και φόρεσαν κάθε δυνατό χρώμα. Κόντρα σε αυτά, φοιτητές και φοιτήτριες κατόρθωσαν δύο φορές να ισοπεδώσουν τους μηχανισμούς καταστολής με μόνο όπλο το δικό του αγώνα τους. Τόσο στην πρώτη εκκένωση, όσο και στην απειλή της δεύτερης, η Αλληλεγγύη μεταξύ των αγωνιζόμενων έσπασε τις αλυσίδες του φόβου και της τρομοκρατίας, με τις οποίες το κράτος έδεσε τα πανεπιστήμια και τους/τις συλληφθέντες/είσες. Ούτε η επίσκεψη του ίδιου του Χρυσόχοιδη και η κινητοποίηση πλήθους αστυνομικών δυνάμεων ακόμη και από άλλες πόλεις και η εμφάνιση της αύρας που απέκλεισαν το campus δεν στάθηκαν αρκετές ούτε καν να επιχειρήσουν τον σκοπό της κινητοποίησης τους. Εν μέσω απαγόρευσης και παρά τον εκφοβισμό που άσκησαν οι αστυνομικές δυνάμεις, αλληλέγγυος κόσμος έσπευσε να στηρίξει το κέντρο του αγώνα, και η

επιχείρηση εκκένωσης ματαιώθηκε. Χαρακτηριστικά, η πορεία από την Κατειλημμένη Σχολή Θεάτρου προς την πρυτανεία ήταν η πρώτη, η οποία έσπασε την βραδινή απαγόρευση κυκλοφορίας και κατάφερε να φτάσει το campus παρά την επίθεση των μπάτσων. Η απόπειρα εκκένωσης ματαιώθηκε από τον ίδιο τον κόσμο του αγώνα, όσους κλείστηκαν μέσα στο κτήριο της πρυτανείας, για να υπερασπιστούν την κατάληψη, όσους βρέθηκαν από την πρώτη στιγμή απ' έξω, για να δηλώσουν έμπρακτα τη στήριξη τους, όσους αφήφισαν τις απαγορεύσεις, την αστυνομοκρατία και τα χημικά και ήρθαν στην Πρυτανεία. Κι αυτή η μικρή νίκη είναι για όλους/ες μας. Δεν είναι όμως, για να καπλεύεται από τους βουλευτές των κομμάτων και τους θεσμικούς παράγοντες που αναγκάστηκαν να βρεθούν κι αυτοί απ' έξω. Ουδενμία σχέση έχει ένα κοινοβουλευτικό κόμμα με τους αυτοοργανωμένους και αδιαμεσολάβητους αγώνες της φοιτητικής βάσης και την Κατάληψη της Πρυτανείας.

Το πρωί της Πέμπτης 11/3 το Κράτος επέλεξε να πραγματοποιήσει την εκκένωση της πρυτανείας. Νωρίς το πρωί ένας στρατός από κουκουλοφόρους ασφαλίτες εισέβαλλε στην πρυτανεία και προχώρησε σε επιλεκτικές συλλήψεις, οι οποίες βασίζονταν τόσο στην στοχοποίηση φοιτητών/τριών όσο και στα εμφανισιακά χαρακτηριστικά. Πλήθος κόσμου εκδιώχθηκε με χημικά και ξύλο προς την κατειλημμένη ΣΘΕ παρά τη ξεκάθαρη στάση πολλών για κοινή συλλογική στάση υπεράσπισης της κατάληψης. Την προηγούμενη μέρα η συντονιστική συνέλευση της κατειλημμένης πρυτανείας είχε αποφασίσει την παύση της κατάληψης με την προγραμματισμένη πανεκπαιδευτική πορεία. Η πληροφορία αυτή είχε διαρρεύσει από το απόγευμα σε γνωστά τοπικά μέσα και σίγουρα στα αυτιά των πρυτανικών αρχών και του αστυνομικού επιτελείου. Ήταν, όμως, συνειδητή και στοχευμένη η εκκένωση της Πρυτανείας και πραγματοποιήθηκε μόνο και μόνο, γιατί το Κράτος προτίμησε για άλλη μια φορά να σπρώξει το βάρος μιας βίαιης εκκένωσης παρά τον πλήρη εξευτελισμό του από τις καταλήψεις. Άλλωστε, η εκκένωση αποτέλεσε άλλη μια απόπειρα διάχυσης του κλίματος τρομοκρατίας και φόβου.

Όλοι αυτοί που υποβαθμίζουν τη δυναμική των κοινωνικών κινημάτων, εθελουφλούν και το πληρώνουν.

Οι απαντήσεις δόθηκαν δυναμικά στο δρόμο και παρά την κινητοποίηση τους στρατού των αστυνομικών δυνάμεων και του ελικοπτερού της ΕΛ.ΑΣ. Η αντανάκλαση συγκέντρωση στην κατειλημμένη σχολή Θεάτρου από νωρίς το πρωί δημιούργησε ένα πρώτο δημόσιο πεδίο αντίστασης στην εκκένωση της Πρυτανείας. Η προσυγκέντρωση της προγραμματισμένης πανεκπαιδευτικής πορείας μεταφέρθηκε εκεί και στη 1, όταν έφτασε στο Άγαλμα Βενιζέλου τον προγραμματισμένο χώρο συγκέντρωσης, όπου και ακολούθησε μια από τις πιο δυναμικές και μεγαλειώδεις διαδηλώσεις των τελευταίων χρόνων. Κι αν η ίδια η αστυνομία κάνει λόγο για 8.350 άτομα, τότε ο καθείς μπορεί να καταλάβει τα πραγματικά νούμερα που σίγουρα ξεπέρασαν τα 10.000. Η μαζική έκφραση της οργής του κόσμου ενάντια στην καταστολή και την εκπαιδευτική αναδιάρθρωση έλαβαν και δυναμικές διαστάσεις τη στιγμή που ο κύριος όγκος της διαδήλωσης έφτασε στον αστυνομικό φραγμό που έκλεινε την πρόσβαση στα πανεπιστήμια. Ο κόσμος παρέμεινε συγκεντρωμένος και έφτασε συγκροτημένα ως το άγαλμα Βενιζέλου χωρίς να επιτρέψει στην αστυνομία να διαλύσει την πορεία. Απέναντι στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση και στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό οι φοιτητρίες και αγωνιζόμενα κομμάτια της κοινωνίας ύψωσαν το ανάστημά τους παρά την κρατική καταστολή. Η επιχείρηση τρομοκρατίας, ο φόβος και η εκκένωση της Πρυτανείας αμφισβητήθηκαν έμπρακτα στο κατεχοχόν πεδίο των κοινωνικών – φοιτητικών κινημάτων, στο Δρόμο.

Πρύτανης Παπαϊωάννου

Ταυτόχρονα, η Κατάληψη της Πρυτανείας απομόνωσε τον πρύτανη των ΜΑΤ Ν.Παπα-

ϊωάννου, ο οποίος κρατιέται στην θέση του πρύτανη, ως εξουσιομανής προσπαθώντας να σώσει την προσωπική του καριέρα απέναντι σε ένα πανεπιστήμιο, όπου δεν τον ανέχεται κανένας. Η κατελιγμένη πρυτανεία απέδειξε τι πρόκειται να συμβεί σε όποιον ακολουθώντας τις κρατικές προσαγές της ακροδεξιάς κυβέρνησης ορέγεται να εφαρμόσει τον νόμο Κεραμέως-Χρυσοχοϊδή. Οι ενέργειες του συγκεκριμένου είναι γνωστές και ανάγονται σε κάθε έκφανση της κυδαιότητας και της αυταρχικότητας. Φέρει προσωπική ευθύνη και θεσμική κάλυψη στη βία των ΜΑΤ μέσα στο πανεπιστήμιο, μεθόδευσε τις διώξεις φοιτητών/τριών του, ήρθε σε ανοιχτή σύγκρουση με μέρος της Συγκλήτου, τμήματα, καθηγητές, φοιτητικούς συλλόγους και εν γένει την πλειονότητα της φοιτητικής κοινότητας, διέδωσε και διαδίδει συκοφαντίες στα ΜΜΕ, ενώ προχώρησε και στον παράτυπο εμβολιασμό του μέσω των προσωπικών διασυνδέσεων. Ο Παπαϊωάννου δεν είναι μόνο αναρμόδιος και ανίκανος στη θέση που βρίσκεται αλλά και καθόλα επικίνδυνος. Πιο επικίνδυνη όλων, όμως, είναι η ίδια η κρατική πολιτική και νόμος Κεραμέως – Χρυσοχοϊδή που ενορχηστρώνουν την κατασταλτική επίθεση και υπαγορεύουν στους καλοθελητές τις πράξεις τους.

Όλα έχουν αρχίσει. Ούτε βήμα πίσω.

Στη θέση ενός επιλόγου υπάρχει μόνο η δυναμική προετοιμασία της συνέχειας που έχει

ήδη ξεκινήσει. Οι φοιτητές είναι μέσα στις σχολές και το πανεπιστήμιο είναι ζωντανό λόγω των δράσεων που λαμβάνουν χώρα. Η αυτοοργάνωση των φοιτητών/τριών και τα ανοιχτά πλαίσια σε πολλές σχολές, έχουν χαράξει την αγωνιστική κατεύθυνση του επόμενου διαστήματος. Δικό μας μέλημα πλέον είναι να συνεχίσουμε ό,τι κάναμε στην κατάληψη της πρυτανείας: να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας. Να βρεθούμε μαζικά στις Γενικές Συνελεύσεις των σχολών μας, να συμμετέχουμε και να δημιουργήσουμε νέα ελευθεριακά σχήματα, να είμαστε ξανά και ξανά στο Δρόμο. Οργάνωση, συνέπεια, πίστη και ριζοσπαστικοποίηση για να υψώσουμε συλλογικές και δυναμικές αντιστάσεις ενάντια στην κρατική βία και αυταρχικότητα, ενάντια στο Νόμο Κεραμέως Χρυσοχοϊδή. Οργάνωση στη βάση, ενότητα στη Δράση.

Αλληλεγγύη & Δύναμη στις Καταλήψεις των Πρυτανείων σε Γιάννενα, Κομοτηνή, Λάρισα στο Γυάλινο κτήριο της Παντείου, στο Κέντρο Αγώνα του Ναυπλίου και σε όποιον/α αγωνίζεται.

Από την Πρυτανεία ως τη Νέα Σμύρνη, ο φόβος της καταστολής Εξέγερση να γίνει.

Η Κατάληψη της Πρυτανείας άναψε το φυτίλι, Κράτος Μπάτσοι και Πρυτάνεις θα μας βρείτε μπροστά σας στις 15 Απρίλη.

Αναρχική Συνέλευση Φοιτητών/τριών «Quieta Movere», Μάρτης '21

Ενημέρωση από τη συγκέντρωση που πραγματοποιήθηκε στην Καμάρα εναντίον της ψήφισης του τρομονόμου στη μουσική

Την 11η του Φλεβάρη και μετά τη λήξη της μαζικής πορείας ενάντια στο αντικαπιτευτικό νομοσχέδιο, πολύς κόσμος κατευθύνθηκε προς την Καμάρα για να στηρίξει τη συγκέντρωση ενάντια στη λογοκρισία της έκφρασης που προσπαθεί να επιβάλλει το κράτος στην τέχνη. Η συγκέντρωση που είχε καλεστεί από μουσικές, καλλιτεχνικές ομάδες και κολεκτίβες, την οποία στήριξαν αναρχικές συλλογικότητες και ομάδες του ευρύτερου ανταγωνιστικού κινήματος, μεταξύ αυτών και σύντροφοι, -ισσες της ΑΠΟ, εξαρχής είχε χιλιάδες κόσμο. Με την πρώτη προσπάθεια του κόσμου, να προσεγγίσει το δρόμο, ώστε να πραγματοποιήσει πορεία, οι κατασταλτικές συμμορίες του κράτους, επιτέθηκαν με μανία στη συγκέντρωση, με χημικά και κρότου λάμψης. Ο κόσμος απάντησε σπίνοντας οδοφράγματα με σκοπό να παραμείνει στο δημόσιο χώρο και να συγκροτηθεί στον δρόμο. Ένα τμήμα των συγκεντρωμένων απομακρύνθηκε ανταντακλαστικά, ωστόσο περίπου 1000 άτομα κατέβηκαν στην Εγνατία, διεκδικώντας τον δρόμο και πραγματοποιώντας στη συνέχεια πορεία προς το Άγαλμα Βενιζέλου. Καθ' όλη τη διάρκεια της πορείας οι κρατικές συμμορίες των ένστολων δολοφόνων έκαναν αλλεπάλληλες επιθέσεις με χημικά και κρότου λάμψης. Σε πείσμα της κρατικής τρομοκρατίας, η πορεία κατέληξε στο Άγαλμα Βενιζέλου, όπου έγινε νέα συντονισμένη επίθεση από τους μπάτσους, με μηχανές να εφορμούν στην πλατεία με ταχύτητα πάνω σε διαδηλωτές. Σε όλα τα στενά της περιοχής οι μπάτσοι κυνηγούσαν κόσμο. Ένα σώμα της πορείας ανασυγκροτήθηκε στον παρακάτω δρόμο όπου δέχθηκε νέα επίθεση από διμοιρίες των ΜΑΤ.

Κρότου λάμψης ακούγονταν για πολλή ώρα προς το δυτικό κέντρο. Τα αντικοινωνικά νομοσχέδια τα οποία επιχειρεί να εφαρμόσει η κυβέρνηση με πρόσχημα την πανδημία συνάντησαν φραγμό από τις συγκρούσεις των διαδηλωτών, οι οποίοι έκαναν πράξη τη διάχυτη οργή απέναντι στην επιχειρούμενη επέλαση κράτους και κεφαλαίου στις ζωές μας. Παρά την κρατική τρομοκρατία και καταστολή, οι μαζικές και δυναμικές διαδηλώσεις δείχνουν τον δρόμο της αντίστασης στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό που επιχειρείται να επιβληθεί από τους εξουσιαστές στην κοινωνική βάση.

Ούτε βήμα πίσω!
Στον δρόμο το δίκιο θα κριθεί,
ενάντια σε κράτος και καταστολή.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΜΕ ΤΟΝ PABLO HASEL

Και κάθε αγωνιζόμενο καλλιτέχνη

"Η άσκηση της φαντασίας είναι επικίνδυνη για όσους επωφελούνται από τον τρόπο που τα πράγματα είναι επειδή έχει τη δύναμη να δείξει ότι η παρούσα κατάσταση των πραγμάτων δεν είναι μόνιμη, δεν είναι καθολική, δεν είναι απαραίτητη. [...]"

Δεν θα γνωρίσουμε τη δική μας αδικία αν δεν μπορέσουμε να φανταστούμε πώς είναι η δικαιοσύνη. Δεν θα είμαστε ελεύθεροι, αν δεν φανταστούμε πώς είναι η ελευθερία. Δεν μπορούμε να απαιτήσουμε από κάποιον να προσπαθήσει να επιτύχει τη δικαιοσύνη και την ελευθερία που δεν είχε την ευκαιρία να φανταστεί ως εφικτές."

Ursula K. Le Guin

Η δύναμη της τέχνης να ενδυναμώνει τους καταπιεσμένους και να τρομοκρατεί τους καταπιεστές είναι συνδεδεμένη με την ιστορία της. Πολλά παραδείγματα καλλιτεχνών είναι γνωστά που τιμωρήθηκαν βάνουσα από την εξουσία για το θάρρος τους να αναδείξουν την αλήθεια, την οξυδέρκεια των έργων τους, την εύστοχη αμφισβήτηση, την ικανότητα να εμπνέουν.

Αντίστοιχα πολλά όμως είναι τα παραδείγματα όπου αυτού του είδους η καταστολή αντί να οδηγήσει στην αποσιώπηση, τόνισε την αναγκαιότητα και την προσφορά των αγωνιστών καλλιτεχνών ακόμα περισσότερο. Μια τέτοια περίπτωση είναι αυτή του Pablo Hasel.

Ο ράπερ από την Καταλονία είχε καταδικαστεί και στο παρελθόν για "ωрайοποίηση της τρομοκρατίας" βάσει σχολίων του στο twitter, το 2014. Το 2019 του επιβλήθηκε ποινή με αναστολή τριών ετών. Όμως κρίθηκε εκ νέου ένοχος με την ίδια νομοθεσία για σχόλια του στο twitter και για ένα τραγούδι του. Το έγκλημά του σχετίζεται και πάλι με την "τρομοκρατία" και επιπλέον κατηγορείται για εξύβριση της μοναρχίας (γιατί στην Ισπανία αυτή η απαρхайωμένη μορφή εξουσίας είναι ακόμα, σαν σταβιστικό φετίχ, ιερή και σημαντική). Το αποτέλεσμα είναι ότι πρέπει να εκτίσει ποινή 9 μηνών.

Αψηφώντας τις επιταγές της εξουσίας, ο Hasel, αντί να παραδοθεί, επέλεξε να οχυρωθεί μαζί με αλληλέγγυους/ες στο πανεπιστήμιο της Λέριδα. Μετά από σύγκρουση που διήρκεσε 24 ώρες, οι δυνάμεις καταστολής κατάφεραν να τον συλλάβουν, νωρίς την Τρίτη 16/2. Την ώρα της σύλληψής του φώναξε: "Εχθροί του λαού, θα αγωνιστούμε για να κερδίσουμε. Θάνατος στο φασιστικό κράτος". Μέχρι και σήμερα, η αντίδραση στην Καταλονία είναι ισχυρή: μεγάλες κινητοποιήσεις στη Βαρκελώνη, τη Λέριδα και άλλες πόλεις έχουν συνταράξει την Ισπανία, με τον κόσμο να ενώνεται κάτω από το σύνθημα FreePablo και να συγκρούεται επανειλημμένα με τις αστυνομικές δυνάμεις, οι οποίες προφανώς απαντούν όπως ξέρουν σε όλο τον κόσμο: με βάνουσα και ανηλεή καταστολή.

Δυστυχώς, η παραπάνω περίπτωση μόνο μοναδική δεν είναι. Στην Ισπανία με βάση αυτή τη νομοθεσία, έχουν γίνει ήδη 76 διώξεις. Παρόμοια παραδείγματα υπάρχουν και στην Γερμανία. Και εδώ κάποιος μπορεί να αναρωτιέται πως είναι δυνατόν στην Ευρώπη, η οποία ευαγγελίζεται για τον εαυτό της ένα προφίλ προστατευτικό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της ελευθερίας του λόγου, η πολιτική έκφραση να δέχεται τέτοια φήμωση.

Ενδεικτικά, μπορούμε να παραπέμψουμε στην άνοδο της ακροδεξιάς σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, στη μεταχείριση των μεταναστών στα σύνορα και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και στην εξαιρετικά επικερδή αγοραπωλησία πολεμικών εξοπλισμών.

Στρέφοντας το βλέμμα μας και στην Ελλάδα, στις αρχές Φλεβάρη κατατέθηκε στη βουλή αντίστοιχο σχέδιο νόμου προς ψήφιση. Αν και η παράγραφος β, που συνέδεε επιπλέον και τον τρομονόμο 187 Α και Β, ανακατέστηκε και αφαιρέθηκε μετά από μαζικές αντιδράσεις και κινη-

τοποιήσεις σε όλη τη χώρα, το πρώτο σκέλος συνεχίζει να παρέχει στο κράτος τη δυνατότητα ευνοϊκής ανάγνωσης του γράμματος του νόμου.

Συγκεκριμένα αναφέρει "Οι υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων δεν πρέπει:

α) να εμπεριέχουν υποκίνηση σε βία ή μίσος εναντίον ομάδας ανθρώπων, ιδίως λόγω φύλου, φυλής, χρώματος, εθνοτικής καταγωγής, ιθαγένειας ή κοινωνικής προέλευσης, γενετικών χαρακτηριστικών, γλώσσας, θρησκείας ή πεποιθήσεων, πολιτικών φρονημάτων ή κάθε άλλης γνώμης...". Ενώ φαινομενικά μοιάζει να προστατεύει, ας αναλογιστούμε α) πόσο έντονη είναι πραγματικά η πρόθεση του ελληνικού κράτους να κάνει οτιδήποτε πέρα από το να καταπιέζει μειονοτικές ομάδες (ίσως σύντομα να δούμε τη δημιουργία κάποιου ευφάνταστου σώματος ασφαλείας για αυτήν ακριβώς τη δουλειά) και β) αν ο νόμος αυτός θα εφαρμοστεί κυρίως σε ρατσιστικές και εθνικιστικές δηλητηριώδεις ρητορείες ή σε οποιονδήποτε και οποιαδήποτε αντιτίθεται σε αυτές. Όπως γράφει ο ίδιος ο Hasel σε μήνυμα που αποστέλλει μετά τη φυλάκισή του: "Επιπλέον, έχουν απαγορευτεί και καταστείλει διαδηλώσεις με τη δικαιολογία της Πανδημίας επιτρέποντας ταυτόχρονα την κυκλοφορία των φασιστών ή άλλων συναθροίσεων". Καθόλου τυχαίο, καθώς στις 14/2 πραγματοποιήθηκε ναζιστική συγκέντρωση στην Ισπανία για να τιμήσουν την Κιανή Μεραρχία που υπηρέτησε τον Χίτλερ στον Β' ΠΠ. Παρομοίως και στην Ελλάδα, στις 30 Ιανουαρίου, η Χρυσή Αυγή πραγματοποίησε ανενόχλητη συγκέντρωση στο μνημείο των Ιμίων, σε μια περίοδο όπου μια ανάρτηση πανό από τον κόσμο του αγώνα θεωρείται casus belli και αντιμετωπίζεται με υπερμεγέθεις αστυνομικές επεμβάσεις.

Το κράτος που "καταδίκασε" το φασιστικό αυτό μόρφωμα, έρχεται σε σύντομο χρόνο να επιβεβαιώσει και πάλι την πραγματική του σχέση που έχει μαζί του. Την ίδια στιγμή που φασίστες καταδικασμένοι για ποινικά αδικήματα, αποφυλακίζονται «εξπρές» ή τυχάνουν ιδιαίτερης ευνοϊκής διαχείρισης από τον κρατικό μηχανισμό, οι αγωνιστές πολιτικοί κρατούμενοι τιμωρούνται εκδικητικά διεκδικώντας βασικά δικαιώματα όπως στην περίπτωση του αγωνιστή Δ. Κουφοντίνα που βρίσκεται σε απεργία πείνας από τις 8 Γενάρη διασωληνωμένος σε ΜΕΘ με κίνδυνο της ζωής του, διεκδικώντας τη μεταγωγή του στις φυλακές Κορυδαλλού, όπως επιτάσσει ο φωτογραφικός νόμος που ψήφισε η ίδια η κυβέρνηση. Γίνεται για μια ακόμη φορά εμφανές ότι οι φασίστες είναι ελεύθεροι να εκφράσουν το μίσος τους με τις ευχές του αστικού κράτους, αλλά οι αντιφασίστες σε λίγο δε θα επιτρέπεται ούτε καν να αναφέρονται σε αυτό.

Δεν τρέφουμε καμία αυταπάτη σχετικά με τις επιλογές του κράτους και των συσχετιζόμενων φερέφωνών του, με σκοπό τη φήμωση όσων ανατρεπτικών φωνών εναντιώνονται σε ένα σάπιο σύστημα που βασίζεται στην εκμετάλλευση. Όσο υπάρχει κράτος και καπιταλισμός η «ελευθερία του λόγου», οι απαγορεύσεις, ο όρος «τρομοκρατία» θα καθορίζονται πάντα κατ' εντολή της άρχουσας τάξης, εις βάρος της κοινωνίας και των καταπιεσμένων και αγωνιζόμενων κομματιών της. Ας μη τους το επιτρέψουμε.

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ PABLO HASEL
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΦΙΜΩΣΗΣ ΜΑΣ,
Η ΤΕΧΝΗ ΕΙΝΑΙ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΩΝ

Τοπικός Συντονισμός Θεσσαλονίκης
Αναρχική Πολιτική Οργάνωση - Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

ΗΠΑ: Το αμερικανικό παρακράτος σε επίδειξη δύναμης

Η "εισβολή" των οπαδών του Τραμπ στο Καπιτώλιο δεν είναι παρά μία ωμή επίδειξη δύναμης από την πλευρά του αμερικανικού παρακράτους. Μία μόλις ημέρα μετά την απόφαση σχετικά με τους πυροβολισμούς κατά του Jacob Blake - σύμφωνα με την οποία οι μπάτσοι που τον πυροβόλησαν πισώπλατα δεν θα παραπεμφθούν καν σε δίκη - εκατοντάδες οπαδοί του Τραμπ μπήκαν στο Καπιτώλιο. Η μάλλον αναμενόμενη άρνηση του αντιπροέδρου των ΗΠΑ Mike Pence να ακυρώσει το εκλογικό αποτέλεσμα αποτέλεσε το έναυσμα για την είσοδο των οπαδών του Τραμπ, με τις αστυνομικές δυνάμεις επί της ουσίας να παρακολουθούν διακριτικά, και το Πεντάγωνο να έχει αρνηθεί να στείλει δυνάμεις της Εθνοφρουράς. Οι ίδιες κατασταλτικές δυνάμεις που δεν έχουν διστάσει να αιματοκυλήσουν γειτονιές και διαδηλώσεις επί της ουσίας αποσύρθηκαν διακριτικά προκειμένου οι ακροδεξιοί να πραγματοποιήσουν την εισβολή και να ακυρώσουν προσωρινά τη διαδικασία επικύρωσης της εκλογής Μπάιντεν.

Το αμερικανικό κράτος και το παρακράτος του έστειλαν με αυτό τον τρόπο ένα σαφές μήνυμα, καθώς η σχετική φημολογία για επικείμενη κατάσταση που θα θυμίζει πρόβα πραξικοπήματος είχε ήδη δημοσιοποιηθεί τις τελευταίες ημέρες. Η παρακμή της αμερικανικής αυτοκρατορίας εκφράζεται στη γελοιότητα του προσώπου ενός ρατσιστή προέδρου που είναι ωστόσο εξαιρετικά επικίνδυνος τόσο με βάση τον θεσμικό του ρόλο όσο και γιατί κινητοποιεί ακροδεξιές πολιτοφυλακές και δίνει εντολές εκτέλεσης αντιφασιστών μέσω συνεντεύξεων. Απέναντι στην αυτοκρατορία, οι εξεγέρσεις ενάντια στις δολοφονικές πολιτικές του αμερικανικού κράτους έχουν συνταράξει την αμερικανική κοινωνία και το χάσμα ανάμεσα στις ορδές των φασιστοειδών και τις μάζες των εξεγερμένων δεν μπορεί να καλυφθεί από το πολιτικό σύστημα, πολλώ δε μάλλον από τους Δημοκρατικούς, οι οποίοι με επιμονή έπειτα από τις εκλογές καλούσαν σε σταμάτημα των διαδηλώσεων δίνοντας έτσι και αυτοί το πράσινο φως προκειμένου να καταληφθεί ο δημόσιος χώρος από τους

ακροδεξιούς. Η συγκεκριμένη "εισβολή" είναι προϊόν και παράγωγο του αμερικανικού κράτους, μια επιλογή εκφοβισμού όσων στέκονται απέναντι στην εκμετάλλευση και την καταπίεση. Η ρητορική των media και των Δημοκρατικών δεν είναι καθόλου τυχαία, καθώς μιλούν για "επίθεση στην τάξη", ενώ ξεκάθαρα οι δυνάμεις που κινούνται σήμερα είναι αυτές της κρατικής και καπιταλιστικής τάξης και βέβαια τα φασιστοειδή ισχυροποιούν τη θέση τους στο δημόσιο πεδίο.

Η προσχεδιασμένη, και με τη συνεργασία των κρατικών δυνάμεων και των μηχανισμών εισβολή των φασιστοειδών στο Καπιτώλιο, είναι τελικά αποτέλεσμα τόσο της πραγματικότητας της στα όρια του εμφυλίου διχασμένης αμερικανικής κοινωνίας, όσο και της κρατικής πολιτικής που εδώ και χρόνια όπως και αλλού, ενισχύει άλλοτε υπόγεια και άλλοτε φανερά τις αντεπαναστατικές και φασιστικές δυνάμεις προκειμένου να δημιουργηθεί ένα συστημικό δίπολο, και να επικρέμεται η απειλή του φασισμού ενάντια στους λαούς που αγωνίζονται. Ο δολοφονικός μηχανισμός που είναι υπεύθυνος για εκατομμύρια θανάτους μέσω των πολεμικών επιχειρήσεων και της πείνας ανά τον πλανήτη, δε διστάζει εν μέσω της βαθιάς κρίσης του, να δείξει το πραγματικό του πρόσωπο που δεν καλύπτεται από τα δημοκρατικά φύλλα συκής. Είναι προφανές ότι αν διαδηλωτές του κινήματος βρίσκονταν μέσα στο Καπιτώλιο θα είχε κυθεί εξαρχής πολύ αίμα και η κινητοποίηση των κατασταλτικών δυνάμεων θα ήταν ακαριαία. Σήμερα, οι παρακρατικές φρουρές του Τραμπ λειτουργούν συντονισμένα με κρατικές σε μία επίδειξη δύναμης που ομοιάζει με πρόβα πραξικοπήματος, είναι απόλυτα ενδεικτική του προωθούμενου εκφασισμού και αποτελεί μία ευθεία απειλή κατά των μαύρων αμερικανών, των αντιφασιστών, των αγωνιζόμενων αλλά και σαφές μήνυμα εκφοβισμού ενάντια σε εκείνα τα τμήματα της αμερικανικής κοινωνίας που είτε διαδίδωσαν είτε είχαν θετική στάση απέναντι στους εξεγερμένους. Ενάντια στις παρακρατικές φρουρές και τις δυνάμεις καταστολής που λειτουργούν παραπληρωματικά στα πλαίσια της ολοφάνερα παρακμάζουσας πλέον Αυτοκρατορίας, οι λαοί των ΗΠΑ μπορούν να βασίζονται μόνο στους δικούς τους αγώνες, στην αλληλεγγύη και στην αντιφασιστική κινητοποίηση ενάντια στην καλλιέργεια συνθηκών επιβολής των παρακρατικών φασιστικών ομάδων στο δημόσιο πεδίο.

Τουρκία: Συνεχίζονται οι κατασταλτικές μεθοδεύσεις εναντίον αγωνιζόμενων φοιτητών

Οι κατασταλτικές μεθοδεύσεις του τουρκικού κράτους εναντίον αγωνιζόμενων φοιτητών συνεχίζονται. Αυτή τη φορά ξεκίνησαν έρευνες εναντίον φοιτητών του τεχνικού πανεπιστημίου Yıldız, που τραγουδούσαν για να υποστηρίξουν τους φοιτητές του πανεπιστημίου του Boğaziçi. Τουλάχιστον 16 σπουδαστές βρέθηκαν υπό έρευνα. Ενώ οι πρυτανικές αρχές ισχυρίστηκαν πως το τραγούδι αυτό "βλάπτει την τιμή και την αξιοπρέπεια των ανθρώπων του ιδρύματος τριτοβάθμιας εκπαίδευσης", όπως επίσης οι ίδιες ενημέρωσαν μέσω τηλεφώνου τις οικογένειες των φοιτητών για την εν λόγω έρευνα.

Το αμέσως προηγούμενο διάστημα, στις 18 Φλεβάρη, 3 φοιτητές απήχθησαν στην Άγκυρα, έξω από τα σπίτια τους, από πολιτικά οχήματα της αστυνομίας και ώρες αργότερα βρέθηκαν χτυπημένοι και παρατημένοι στο δρόμο. Οι δικηγόροι των φοιτητών δήλωσαν πως η απαγωγή είναι έγκλημα, όπως επίσης ανέφεραν ότι 160 άτομα απήχθησαν ή επιχειρήθηκε να απαχθούν το 2018, 150 το 2019, ενώ το 2020 ο αριθμός αυτός αυξήθηκε και τουλάχιστον για 9 άτομα επιχειρήθηκε η απαγωγή τους τον τελευταίο μήνα.

Οι κινητοποιήσεις των φοιτητών που ξεκίνησαν τους τελευ-

ταίους μήνες στην Κωνσταντινούπολη ενάντια στο διορισμό του νέου πρύτανη, μέλος του κυβερνώντος κόμματος, παρά τη συνεχιζόμενη καταστολή που δέχτηκαν, συνεχίστηκαν και συνεχίζουν με ιδιαίτερη αγωνιστικότητα. Ενώ το κύμα αλληλεγγύης μεταξύ των σπουδαστών αυξήθηκε, με την οργάνωση δεκάδων κινητοποιήσεων σε πόλεις και πανεπιστήμια της Τουρκίας, σε πείσμα των εντεινόμενων επιθέσεων της αστυνομίας αλλά και των κατασταλτικών μεθοδεύσεων από τους κρατικούς μηχανισμούς, με απαγωγές, ξυλοδαρμούς, συλλήψεις, βασανιστήρια και έρευνες σε σπίτια.

Ανακοίνωση του Αυτόνομου Εργοστασίου Rog για τα γεγονότα στις 19.01 στη Λιουμπλιάνα

Σήμερα, στις 19 Ιανουαρίου 2021, στις 7 το πρωί, υπάλληλοι της εταιρείας σκευούρπι Valina εισήλθαν βίαια στους χώρους του Αυτόνομου Εργοστασίου Rog. Χρησιμοποιώντας σωματική βία, τραυμάτισαν μερικούς από τους διαμένοντες και τους έβγαλαν όλους έξω. Μέσα έμειναν τα προσωπικά μας αντικείμενα, τα κατοικίδια μας και πολύτιμος εξοπλισμός, μαζί με 15 χρόνια από το όνειρό μας, τις δράσεις μας, τα εγχειρήματά μας, τις περιπέτειες και τις κοινές εμπειρίες μας. Η αστυνομία έχει στήσει κιγκλιδώματα γύρω από το Rog και ξεκίνησε να κτυπάει τους αλληλεγγυούς που συγκεντρώθηκαν προς υποστήριξη μπροστά από την είσοδο του εργοστασίου. Στο εσωτερικό του συγκροτήματος εργάτες έχουν κατεδαφίσει τα περισσότερα από τα διπλανά κτίσματα και έσπασαν τα παράθυρα του κυρίως κτιρίου, το οποίο προστατεύεται ως μνημείο πολιτιστικής κληρονομιάς. Την ίδια στιγμή απομάκρυναν σε άγνωστη τοποθεσία όλο τον εξοπλισμό του Rog. Έχουν συλληφθεί περισσότερα από 10 άτομα, ανάμεσά τους και κάποιοι από τους τραυματίες που χρειάζονται ιατρική βοήθεια. Δεν έχουμε πρόσβαση σ' αυτούς και δεν έχουμε πληροφορίες σχετικά με το πού έχουν μεταφερθεί όλοι τους.

Την τελευταία μιάμιση δεκαετία εκατοντάδες άτομα χρησιμοποιούσαν το Αυτόνομο Εργοστάσιο Rog για τις δραστηριότητές τους και χιλιάδες άτομα έχουν παραβρεθεί σε διάφορες εκδηλώσεις στους χώρους του. Μετανάστες, άτομα στο περιθώριο της κοινωνίας, καλλιτέχνες που δεν υπέκυψαν στις προσταγές της καπιταλιστικής κουλτούρας, σκεϊτάδες, γραφιτάδες, καλλιτέχνες ζογκλερικών και άλλοι, οι οποίοι παρά τις πιέσεις του κεφαλαίου, της δημοτικής ασφάλειας και της αστυνομίας, έδωσαν ζωή στην πόλη και έκαναν αυτή τη ζωή αξία να βιωθεί.

Από το άνοιγμα του Αυτόνομου Εργοστασίου Rog, ο δήμος της Λιουμπλιάνα δεν μπορεί να ανεκτεί ένα γεγονός το οποίο καθρεφτίζει τις πολιτικές «εξευγενισμού». Οι πολιτικές τους μετατρέπουν την πόλη σε μια Ντισνέιλάντ για τουρίστες και βάζουν το κέρδος πάνω από τους ανθρώπους. Αυτός είναι ένας λόγος που έχουν εξαγγείλει έναν ολοκληρωτικό πόλεμο εναντίον μας. Μετά από χρόνια αποτυχημένων και μη αποδεκτών στον κόσμο νομικών διώξεων όσων έμεναν εκεί, οι αρχές σήμερα αποφάσισαν να προχωρήσουν σε μια νομικά αμφισβητήσιμη και βίαιη εισβολή και σε μια ολοκληρωτική κατεδάφιση του χώρου, ανεξαρτήτως του γεγονότος ότι δεν έχουν ούτε κάποιο πλάνο ούτε τα οικονομικά μέσα για τη μελλοντική ανάπτυξη της περιοχής. Επίσης, πρόσφατα οι δημοτικές αρχές δήλωσαν δημόσια ότι δεν έχουν κάποιο ξεκάθαρο σχέδιο για το Rog βάσει της τρέχουσας εντολής. Δεν υπάρχουν πληροφορίες σχετικά με αυτή την, ξεκάθαρη, προσεκτικά σχεδιασμένη επίθεση, ούτε και κατά τη χθεσινόβραδινή συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου. Μετά απ' όλα αυτά τα χρόνια δράσεων και δημόσιας προώθησης της, διαλόγου που ο δήμος έχει εδώ και καιρό εγκαταλείψει, θα περιμέναμε τουλάχιστον μια αξιοπρεπή προθεσμία για να ολοκληρώσουμε τα τρέχοντα πρότζεκτ μας, να προστατεύσουμε τα προσωπικά μας αντικείμενα και μια εποικοδομητική συζήτηση για τα πλάνα του δήμου για μια πιθανή έξωση όσων μένουν. Αντίθετα, ο δήμος της Λιουμπλιάνα έλεγε ψέματα στον κόσμο, στους εκλεγμένους δημοτικούς συμβούλους και σε μας.

Η επίθεση στο Rog δεν πραγματοποιείται εν μέσω ενός κοινωνικού κενού. Τους τελευταίους μήνες γινόμαστε μάρτυρες διάφορων επιθέσεων στην κοινωνική βάση, στο Radio Student, στη Metelkova 6 και δημόσιους σημαντικούς φορείς. Τη στιγμή που η πολιτική ενασχόληση περιορίζεται σε μια φτηνή δημόσια επίδειξη ανυπάκουων ατόμων σε δεξιά μέσα μαζικής ενημέρωσης, οι δημοτικές αρχές έχουν με τη σειρά τους αποφασίσει να

χρησιμοποιήσουν παραπλανητικά μέσα σε μια περιοχή, η οποία αποτελεί ένα ασφαλές καταφύγιο ενάντια στις σύγχρονες κυβερνητικές φάλαγγες. Σήμερα ο δήμος της Λιουμπλιάνα έδειξε ξεκάθαρα με ποια πλευρά βρίσκεται σ' αλήθεια. Το να βγάξεις από τα σπίτια τους ανθρώπους στη μέση μιας σοβαρής επιδημίας είναι εξωφρενικό για έναν δήμο που συνεχώς πλασάρει τον εαυτό του ως μια πράσινη, κοινωνική, πολιτιστική και αλληλέγγυα πρωτεύουσα. Μετά την ανεπιτυχή καμπάνια του για την ευρωπαϊκή πολιτιστική πρωτεύουσα με μότο «Αλληλεγγύη», έπεσαν επιτέλους όλες οι μάσκες.

Τι μπορείτε να κάνετε προς υποστήριξη του Rog;

1. ΕΛΑΤΕ ΜΠΡΟΣΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ROG.

Ας τους δείξουμε ότι δεν είμαστε μόνοι. Δεν μπορούμε να αφήνουμε τους αυτόνομους χώρους να πέφτουν ο ένας πίσω από τον άλλον! Η επίθεση σε έναν, είναι επίθεση σε όλους!

2. ΣΤΕΙΛΤΕ ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΣΤΟΝ ΔΗΜΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ! ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΤΕ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ!

Πρέπει να καταστούν υπεύθυνοι για τα εγκλήματά τους, τη βία, την κερδοσκοπία και τη διαφθορά τους. Δεν πρέπει να τους αφήσουμε να κρύψουν κάτω από το χαλί τα κερδοσκοπικά πλάνα τους και τις εριστικές πράξεις τους.

3. ΜΟΙΡΑΣΤΕΙΤΕ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ, ΠΡΟΣΚΑΛΕΣΤΕ ΦΙΛΟΥΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ.

Τώρα δεν παλεύουμε μόνο για την αξιοπρεπεία μας. Δίνουμε μάχη για να υπάρξουμε σ' αυτή την πόλη. Παλεύουμε για ο,τιδήποτε δεν είναι καπιταλιστικό, «εξευγενισμένο», ιδιωτικοποιημένο, εκλεπτυσμένο, τακτοποιημένο* για ο,τιδήποτε αναπνέει ελεύθερα και δεν παρασύρεται από τη λογική του κέρδους που διοικεί την πόλη μας.

**Ενάντια στην καιροσκοπική σύμπραξη
των φασιστών, της αστυνομίας,
των κερδοσκόπων του δήμου και του κεφαλαίου!
Να σώσουμε το Εργοστάσιο Rog!**

Αλληλεγγύη στο επί 15 χρόνια κατειλημμένο Αυτόνομο Εργοστάσιο Rog στη Σλοβενία που εκκενώθηκε βίαια στις 19 Γενάρη, από τη δημοτική αρχή της Λιουμπλιάνα.

Από την Αθήνα μέχρι τη Λιουμπλιάνα, καμία παράδοση, καμία ανακωχή απέναντι στην καταστολή, απέναντι στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Φωτογραφία από την ταρατσα της ΛΚ 37.

Τιμή στον Samir Flores Soberanes: Το κράτος του Μεξικό δολοφονεί

Δύο χρόνια πριν, στις 20 Φλεβάρη 2019 ο αγωνιστής Samir Flores Soberanes, έπεσε νεκρός από παρακρατικούς, στην κοινότητα Amilcingo της πολιτείας Morelos. Υπήρξε επικεφαλής της κοινότητας Amilcingo, εκπρόσωπος του Εθνικού Ιθαγενικού Κογκρέσου και στην πρώτη γραμμή του αγώνα ενάντια στην εγκατάσταση θερμοηλεκτρικού εργοστασίου, αγωγού φυσικού αερίου και συμπληρωματικών έργων που καταστρέφουν τη γη και απειλούν τη ζωή της περιοχής. Δολοφονήθηκε έξω από το σπίτι του από ένοπλη ομάδα παρακρατικών, μια μέρα μετά την παρέμβασή του στη “διαβούλευση” που οργάνωσε η κυβέρνηση για την επιβολή των έργων στην περιοχή, όπου υπερασπίστηκε τους λόγους για τους οποίους οι λαοί του Morelos εναντιώνονται σε αυτά.

Δύο χρόνια μετά ο αγώνας ενάντια στην εγκατάσταση του θερμοηλεκτρικού εργοστασίου συνεχίζεται, παρά τις παραπλανητικές δηλώσεις της κυβέρνησης του Μεξικό πως οι προσφυγές ενάντια στο Morelos Integral Project έχουν επιλυθεί και πως αυτό είναι έτοιμο να λειτουργήσει. Ο αγώνας συνεχίζεται παρά τις κρατικές κατασταλτικές μεθοδεύσεις, όπου η εθνική φρουρά επιχειρεί να εκδιώξει τους Ζαπατίστας από το Apatlaco και η κυβέρνηση προσπαθεί να εξαγοράσει το νερό των αγροτών ώστε να σταματήσει η άρδευση των χωραφιών τους και αυτό να χρησιμοποιηθεί για τις ανάγκες του καταστροφικού θερμοηλεκτρικού εργοστασίου.

Η κυβέρνηση με επικεφαλής τον Αντρές Μανουέλ Λόπες Ομπραδór προωθεί έναν συνολικό σχεδιασμό για την υφαρπαγή της γης και την παράδοσή της στο μεγάλο κεφάλαιο, ο οποίος θέτει στο στόχαστρο τη Ζαπατιστική Αυτονομία και απειλεί να εκμηδενίσει κάθε δυνατότητα των ιθαγενικών κοινοτήτων να ζήσουν αξιοπρεπώς στα εδάφη τους, τα οποία υπερασπίζονται σκληρά κατά τον μακράν αιώνα αγώνα τους για γη και ελευθερία.

Απο την πλευρά μας στέλνουμε μήνυμα διεθνιστικής αλληλεγγύης στις αγωνιζόμενες ιθαγενικές κοινότητες των Ζαπατίστας, οι οποίες βρίσκονται αντιμέτωπες με τον συνεχή αποκλεισμό τους, τις κατασταλτικές επιχειρήσεις του μεξικανικού κράτους και τις επιθέσεις των παρακρατικών συμμοριών, ενώνοντας τους αγώνες μας ενάντια στις δολοφονικές πολιτικές κράτους και κεφαλαίου, υπερασπιζόμενοι και υπερασπιζόμενες τη ζωή, την αξιοπρέπεια, τη γη και την ελευθερία. Χαιρετίζουμε τον ερχομό των Ζαπατίστας στην Ευρώπη και την κοινή προσπάθεια να συνδεθούν οι αντιστάσεις των πληβείων και καταπιεσμένων από τις δυο πλευρές του Ατλαντικού. Τιμούμε την μνήμη και τους αγώνες του Samir Flores Soberanes και δεν ξεχνάμε τις κρατικές δολοφονίες απέναντι στην τάξη μας, απέναντι στους φτωχούς, σε όσους αγωνίζονται ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Ο αγώνας συνεχίζεται... Θα νικήσουμε!

Η ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ

**ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ,
ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ**

Αναρχική συλλογικότητα “Κύκλος της Φωτιάς” (μέλος ΑΠΟ - ΟΣ),
Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37

Μήνυμα αλληλεγγύης στους φυ- λακισμένους/ες, εξεγερμένους/ ες της χιλιανής εξέγερσης

Από την Αθήνα και το κατειλημμένο έδαφος της Λέλας Καραγιάννη 37 και την αναρχική συλλογικότητα “Κύκλος της Φωτιάς”, μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης, στέλνουμε το δικό μας μήνυμα διεθνιστικής αλληλεγγύης στους αγωνιζόμενους και αγωνιζόμενες, τους κυνηγημένους και κυνηγημένες και τους φυλακισμένους και φυλακισμένες της Χιλιανής εξέγερσης που ξεκίνησε τον περσινό Οκτώβρη.

Την μεγάλη εξέγερση του Χιλιανικού λαού και του αγώνα των ιθαγενών Μαπούτσες, τη συνόδευσε ένα καινούργιο πογκρόμ καταπίεσης με βασανισμούς, δολοφονίες και παραστρατιωτικές επιθέσεις από την πλευρά του κράτους και των μηχανισμών του, δείχνοντας άλλη μια φορά τη φασιστική του φύση.

Ενάντια στους κοινούς μας εχθρούς, ενάντια στη παγκόσμια δικτατορία του κράτους και του κεφαλαίου συνεχίζουμε αγωνιζόμενοι για έναν καινούργιο κόσμο, ένα κόσμο ελευθερίας, ισότητας και δικαιοσύνης.

Ενάντια στην ταξική εκμετάλλευση, την κοινωνική καταπίεση και την καταστολή που δέχονται όλοι όσοι/ες αγωνίζονται και ξεσηκώνονται σε όλο τον κόσμο, η αλληλεγγύη είναι το όπλο μας.

Η εξέγερση είναι πάντα ζωντανή.

Αλληλεγγύη στον αγώνα των ιθαγενών Μαπούτσες

**Αλληλεγγύη στους φυλακισμένους/ες της Χιλιανής
εξέγερσης**

Ήρθε η ώρα να αλλάξουμε τα πάντα.

Marichiweu!